

LETO
YEAR 42

misli

THOUGHTS

SEPTEMBER 1993

Naslovna slika: Petindvajset let že zvonijo k začetku nedeljske maše in v zadnje slovo ob pogrebu... Cerkev svetih Cirila in Metoda v Melbournu

+ + +

NEKDO me je vprašal, če se ikaj bojim za obstoj MISLI. Ko sem se začudil in ga pobaral, kaj misli, mi je pojasnil: "Glas Slovenije — vam bo prevzel kaj naročnikov?..." V smeh me je spravil, kajti do takrat se pomislil nisem, da bi tu sploh šlo za kakšno nevarnost izgube bralcev, kaj šele za sam obstoj. V dokaz, da res mislim kar pišem, je v tej izdaji oglas za "Glas Slovenije". Novi list ima vse drugi namen kot naša revija tradicionalnega obstoja. Iz srca ga privoščim vsakemu, ki mu gre zgolj za novice, zlasti iz domovine. MISLI kot mesečnik prinašajo marsikaj novega in zanimivega, a več ali manj kot kroniko, ne novico. Za sveže novice je tudi štirinajstdnevnik skoraj prepočasen.

MISLI so to leto vpisale e že 26 novih plačilnih naročnikov — več kot pa so naročnikov s smrtjo ali izselitvijo izgubile. In dokler bodo tako vneto plavale proti toku, še ni nevarnosti za utopitev.

Me pa spravi v slabo voljo vrnjen izvod s pripisom: "Nehajte že vendar pošiljati! Oseba že osem let ne živi na tem naslovu..." Pisec teh besed, zakaj nisi tega napisal že pred osmimi leti? In naročnik tega naslova: Če ti že ni bilo mar za Misli, vsaj odjavil bi jih! — Koliko nepotrebnih izdatkov in tudi dela! Pa ko bi bil samo en tak primer na leto!...

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštšina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO — I. del — Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol — Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca — Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES — V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. — Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharskih dogodkih in letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU — Topli spomini na brata — Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja — Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA — Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. — Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE — Prva pesniška zbirka adelaidskega pesnika Ivana Burnika — Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A Beckett Street, KEW, Vic. 3101 — Naslov: MISLI, P.O. Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 — Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.— dolarjev, izven Avstralije 18.— dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and layout): MISLI, 19 A Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)387 8488 — Fax: (03)380 2141

Božje misli in človeške

Leto

42

Št.

9

SEPTEMBER 1993

Dragi slovenski rojaki!

Pismo ob jubilejih
— Škof M. Pirih — stran 225

Naši začetki —

Spomini ob srebrnem jubileju

— P. Bazilij — stran 227

Za pest drobiža in V pasti, pesmi

— I. Burnik Legiša — stran 229

Vtisi iz Avstralije — Razgovor

L. Škoberneta z dr. Vencljem

v "Naši Sloveniji" — stran 230

Nenavadni obisk

Video predstava — stran 232

Pozabljena hvalnica Stvarniku

— Iz "Božje besede" — stran 233

Koliko nas je? — stran 234

Središče svetih Cirila in Metoda,

Melbourne—P. Bazilij — stran 235

Izpod Triglava — stran 238

Eдинost, sreča, sprava . . .

Sprava s stvarstvom

— P. Tone — stran 240

Središče sv. Rafaela, Sydney

— P. David — stran 242

Moje celice — zapiski iz zaporov

— Jožko Kragelj — stran 245

Naše nabirke — stran 245

Pismo delegacije RS pri IPU

— stran 246

Strah me je — pesem

— Tone Kuntner — stran 247

Središče svete Družine, Adelaide

— P. Janez — stran 248

Krivičnost pravičnih

— Marko Kremžar — stran 249

Z vseh vetrov — stran 250

Kotiček mladih — stran 252

Križem avstralske Slovenije

— stran 253

Pa spet nekaj uvoženega

iz R. Slovenije — stran 256

RAD se odzivam povabilu p. Toneta Gorjupa, OFM, provincialovega delegata za Avstralijo, naj vam za petindvajseto obletnico cerkve sv. Cirila in Metoda v Melbournu, za dvajseto obletnico cerkve sv. Rafaela v Sydneyu, za deseto obletnico cerkve svete Družine v Adelaidi in deseto obletnico cerkve Vseh svetnikov v Wollongongu napišem nekaj besed.

Najprej vam za vaše obletnice in jubileje pristrčno čestitam. Svojo zahvalo izražam sedanjim redovnikom, redovnicam in kulturnim delavcem, vsem njihovim sodelavcem, vernikom in vsem, ki ste v teh letih duhovno, kulturno in materialno gradili ter podpirali svoje cerkve in slovensko katoliško misijo v Avstraliji. Naj Bog da živim svojo pomoč in varstvo, rajnim pa večno srečo pri sebi.

Vsako nedeljo in praznik radi prihajajte skupaj v svoja verska in kulturna središča, da v svojem materinem jeziku poslušate božjo besedo, molite, požete, prejimate zakramente in obhajate presveto Evharistijo. Z vsem tem se boste sami duhovno prenavljali in postajali živi kamni za duhovno hišo (prim. 1 Pt 2,5). Istočasno boste hranili in poglobljali svojo vero ter ohranjali slovensko zavest.

Tudi če je Slovenija postala samostojna država, nam ne gre samo zato, kako bi se čimbolj uveljavili v svetu. Nam kristjanom mora biti predvsem do tega, da se vedno bolj uveljavimo pred Bogom; pravzaprav Bog se mora uveljaviti v našem življenju. Kristus je prišel na svet zaradi vsakega izmed nas. S prevzemom človeške narave je postal naš brat, sopotnik in prijatelj. Ni ga sram bivati in ostati med nami, četudi je med njim in nami tako velika razlika. On se osebno zanima za vsakega izmed nas, za naše delo, za naše zdravje, za naše počutje, za naše sodelovanje v Cerkvi in v svetu. Tako tesno se je Kristus po veri, upanju in ljubezni povezal z nami, da "v njem živimo, se gibljemo in smo" (Apd 17, 28). Kristus je v odličnem pomenu novi človek in s tem novim človekom, na katerem temeljijo vse naše človeške pravice, se kristjani združujemo v obhajanju svetih skrivnosti. Tukaj ni nobene

O sveta brata
slavljena,

CIRIL, METOD,

ki srčno sta oznanjala

resnice pravo pot,

bodita nam pozdravljena,

Slovanom blagovestnika!

Prosita, brata ljubljena,

za narod zdaj,

ko v Bogu se radujeta

presrečna vekomaj,

prosita, o CIRIL, METOD,

da ljudstvo ljubi pravo pot!

odtujenosti ali oddaljenosti. Bog je vsem enako blizu - vam po svetu in nam doma.

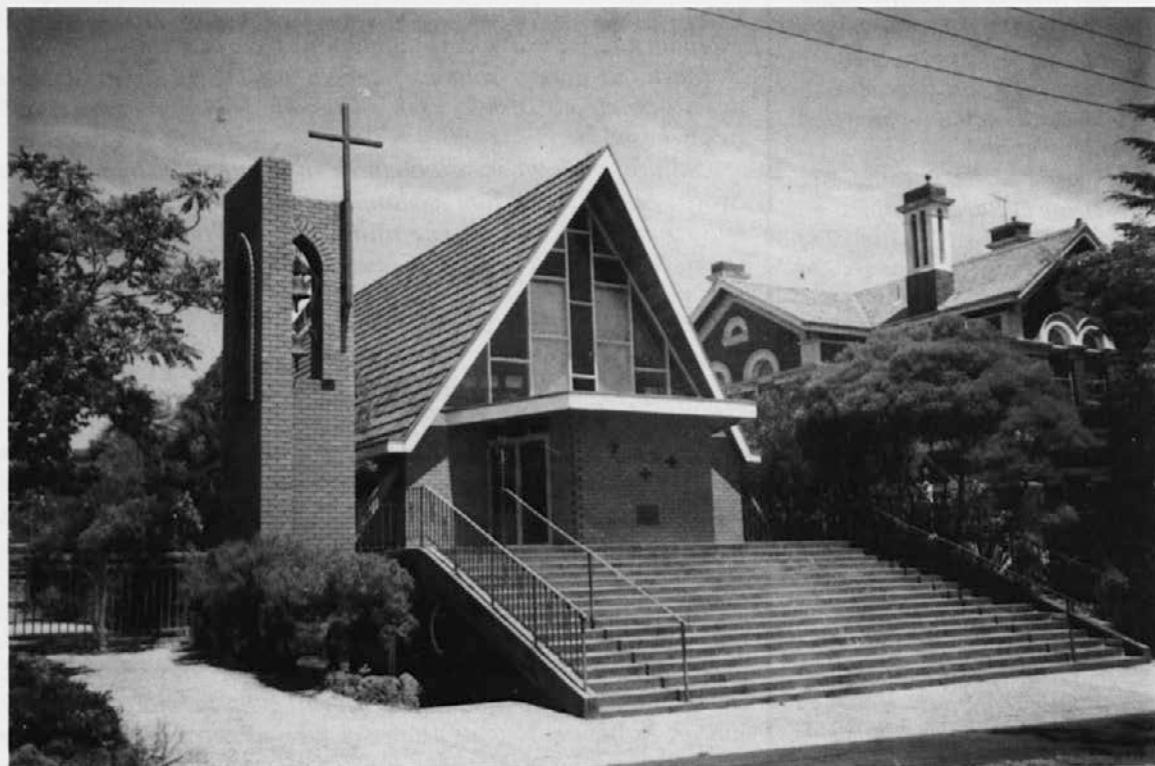
Za sedanost in prihodnost vam želim, da bi se Slovenci kot kristjani še bolj povezali s Kristusom, ki ne ustvarja samo novega neba in nove zemlje, ampak predvsem nove ljudi in nove kristjane prav za naš čas in da bi se kot taki tudi vedno bolj uveljavljali v avstralskem svetu.

Prisrčno vas vse pozdravljam in blagoslavljam.

Koper, 8. septembra 1993.

Metod Pirih,

koprski škof in narodni ravnatelj
za Slovence po svetu

K SLIKI melbournske cerkvice svetih bratov CIRILA in METODA ob srebrnem jubileju:

Desetletje ali več je preteklo, ko je neznan fant ves iz sebe prihitel na dvorišče, da sem bil gotov: nesreča se je zgodila. Ko sem ga vprašal, kaj želi, je v eni sapi bruhnilo iz njega: "Rad bi vedel, kdo je delal to cerkev!" Pojasnil sem mu, da nismo imeli arhitekta in tudi ne plačanega gradbenika, da je bila cerkev zgrajena s prostovoljnimi delom. Potem je povedal, da je študent arhitekture in - četudi neveren - mimogrede pogleda v vsako cerkev. "Vaša cerkev je doslej edina, ki me je v hipu popolnoma sprejela vase," je izjavil. Uporabil je izraz "absorb". Zahvalil sem se mu za kompliment in dodal, da se v naši cerkvi zares lahko zelo zbrano moli. Diha dobro voljo, ljubezen in vero, s katero so jo prostovoljni delavci dvignili iz tal: od temeljev do vrha strehe, od umetniške podobe zavetnikov v mozaiku nad oltarjem pa do kora, kjer odmeva čast Bogu v domačem jeziku, četudi tako daleč od doma . . .

NAŠI ZAČETKI

Spomini ob srebrnem jubileju
P. BAZILIJ

OD vsega početka sem bil prepričan in sem še, da me je božja Previdnost pripeljala v Padua Hall, saj bi drugače po vsej verjetnosti sedanjega našega verskega in kulturnega središča v Kew ne imeli. Ko sem prišel v avgustu leta 1956 iz Amerike, mi je avstralski provincial p. Joseph Gleeson določil kvartir v LaVerni, frančiškanskem domu duhovnih vaj na Sackville Street v Kew. S pokojnim p. Bernardom sva potovala iz Sydneya proti Melbournu z avtom p. Rudolfa (ta je bil takrat v bolnišnici za tuberkulozne in mi je prepustil avto za čas svoje bolezni). Bila je že noč, ko sva končno našla LaVerne in pozvonila. A predstojnik pater Vincent me ni bil nič kaj vesel. Ne vem, ali je sploh dobil provincialovo sporočilo o mojem prihodu. Izgovarjal se je, da nima prostora, imel pa sem občutek, da se boji izseljenskega duhovnika in problemov, ki si jih bo nakopala hiša s številnimi telefoni in obiski novih Avstralcev brez znanja angleščine ipd... Telefoniral je v Padua Hall, drugo frančiškansko hišo v Kew, ki je služila za pobiljševalnico. Tam je bil predstojnik p. Beda, zlata duša, ki bi - kot sem pozneje spoznal - ne mogel odkloniti nikogar. P. Bernard je "cvrinal" - njegov izraz - in godrnjal, ko sva v temi iskala pot od LaVerne do Padua Hall na A'Beckett cesti. Bil je utrujen, lačen in zaspan, jaz prav tako. A ko sva bila bratsko sprejeta, je bilo vse pozabljeno. Dobil sem kvartir in Slovenci so me hitro našli. Kasneje, pod predstojnikom p. Aidenom, sem dobil tudi sobo za pisarno (pod pogojem, da poskrbim tudi za lastni telefon, ker je hiša občutno trpela zaradi stalnih mojih klicev).

Kolikokrat sem razmišljal, želel in sanjal, da bi Padua Hall postala slovensko središče. Ko sem to ob priliki omenil p. Bernardu, me je ožigosal z eno samo besedo: Sanjač!

Pa je prišlo. Avstralski frančiškani so prenehali s pobiljševalnico. Hišo, ki so jo kupili z darovi v uporabo, so vrnili nadškofiji. V vsem razvoju sem skoraj lahko otipal božjo Previdnost. Patri in fantje so odšli - ostal sem sam za varuha v veliki hiši. Stopil sem na škofijo in generalnemu vikarju Msgr.

Notranjost slovenske cerkve v Melbournu,
ki je letos v srebru

L. Moranu, poznejšemu pomožnemu škofu, povedal svojo željo, da bi hišo prevzel v svoje namene. Z njim sem se dobro razumel in poznal je moje delo. Obljubil mi je, da bo govoril z nadškofom Mannixom in podprl mojo prošnjo.

Tiste dni sem molil in priporočal zadevo nebesom. Tudi božjega služabnika Friderika Baraga sem pocukal za rokav: če hoče, da hiša dobi ime po njem, naj se za to zavzame...

Medtem je prišel na ogled hiše brat iz redovne družine, ki skrbi v nadškofiji za dve sirotišnici. Nadškofijski socialni urad ga je poslal. S hišo ni bil zadovoljen, jaz pa sem mu tudi odkrival vse negativne strani starega poslopja - Bog mi odpusti! "Predaleč je do cerkve za vsakdanje maše!" je končno ugotovil in moje veliko olajšanje.

Ko sem bil spet na škofiji, mi je Msgr. Moran z veselim obrazom povedal, da je govoril z nadškofom Mannixom in imam vsa dovoljenja za prevzem Padua Hall v našo uporabo. Zavriskal bi od veselja. Bil je 18. septembra 1960.

Baraga House je bila zidana v prejšnjem stoletju kot družinska rezidenca, postala je privatna bolnišnica, nato prezbiterijanska dekliška šola. Potem je bila stanovanjska hiša z vso oskrbo, od leta 1945 do 1960 pa poboljševalnica za katoliške mladostnike. Kako dolgo bo v slovenskih rokah?

Ko sem se šel skoraj stoletnemu nadškofu Mannixu zahvalit za dobroto in razumevanje, sem ga tudi vprašal, če mi bo glede hiše dal kaj črno na belem. "Don't you trust your Archbishop?" je bil njegov odgovor, združen z očetovskim nasmehom. Pa sem še drezal, za kako dolgo bomo smeli uporabljati Padua Hall. Odgovor je bil zopet tipično njegov: "Until Slovenians will be faithful to Catholic Church." Zopet se je namuznil, kot se je znal le on.

Nadškof Mannix je bil že mrtev, ko nisem imel glede hiše še nič na papirju. Potem sem skoraj napravil pogodbo s takratnim "finančnim ministrom" nadškofije, Msgr. Penn Jonesom, a zaradi skrbi in dela ob pripravah na evharistični kongres (1973) jer zadeva zaspala. Pogodba je bila končno urejena šele leta 1990 in sicer za dobo štiridesetih let od takrat dalje, s pravico podaljšanja še za nadaljnih štirideset let. Dovolj dolga doba za našo skupnost. Po pogodbi moram plačevati nadškofiji letno stanarino za zemljišče in hišo - pet dolarjev. Res simbolična vsota. Seveda pa je davek in ostale pristojbine ter vzdrževanje poslopja naša skrb.

Tak je bil začetek, brez katerega ne bi bilo naše cerkvice na bivšem tenis igrišču. Pater Bernard je bil tako gotov, da ne bo nič iz mojih sanj, da mi je obljubil Rapotčevo Madono, če bo Padua Hall res kdaj naša. Ko je prvič sporočil, da pride pogledat naše središče, sem ga spomnil na dano obljubo. Res jo je prinesel s seboj kljub teži in velikosti. Sam jo je hotel prenesti od vlaka do avta in iz avta v hostel. "Da dobesedno izvršim, kar sem obljubil," je ob tem povedal.

Prazna hiša se je hitro napolnila s fanti, ki so prihajali kar v skupinah iz begunskih taborišč. Ni mi bilo treba zanje več iskati stanovanj po družinah.

Slovenci tiho in počasi dosežemo marsikaj. Smo "Quiet achievers", kar rad poudarjam. Ko bi hotel od nadškofije vse naenkrat, bi najbrž še tisto izubil, kar so mi že dali. Počasi, pa gotovo, z božjo pomočjo!

Po prevzemu sem najprej zaprosil, če smem spremeniti ime Padua Hall v Baraga House. Ko sem razložil, kdo je Friderik Baraga, mi je nadškofija dovolila.

Nato sem dobil dovoljenje, da sem v hišni kapeli ustoličil Marijo Pomagaj. Zdelo se mi je, da smo dobili avstralske Brezje in še bolj sem zaupal, da bodo po Mariji uresničene tudi ostale moje želje.

Naslednja prošnja je bila, če bi smel v hišni kapeli krščeovati. Dobil sem dovoljenje in brž sem pri Mattei Bros. naročil preprost krstni kamen, ki je kasneje romal v Adelido za tamkajšnji začetek slovenskega misijona.

Potem sem zaprosil, če bi v hišni kapeli smel tudi poročati. Ko je bila prošnja ugodno rešena, sem naredil še en korak in zaprosil državni Registracijski urad za lastno državno Poročno knjigo. Tako ni bilo več treba pred sleherno poroko nadlegovati za knjigo župnijo Srca Jezusovega v Kew.

No, končno pa je prišla na vrsto izpolnitev želje, da bi na tenis igrišču zgradili cerkvico. Bila bi prva slovenska cerkev v Avstraliji in tudi prva katoliška cerkev v čast slovanskima apostoloma Cirilu in Metodu. Že sem meril in računal, kako bo velika, kako naj bi izgledala. Če sem zadevo omenil kakemu izseljenskemu duhovniku druge narodnosti, se mi je vsak smejal, češ da nadškofija ne bo dovolila "narodne" cerkve. Tudi p. Bernard je bil mnenja, da delam račune brez krčmarja. Kljub vsemu nisem odnehal. Priporočal sem zadevo božji Previdnosti, molil in upal.

Nekega lepega jutra sem se srečal z mariborskim rojakom Brankom Tavčarjem. Sam Bog ga je pripeljal. Izgledal je kot fant in najprej sem mislil, da išče stanovanje. Pa se mi je predstavil kot

inženir, ki dela načrte za mostove pri Board of Works, poročen, ima hčerkico (ki je zdaj že zdravnica in mati treh otrok). V razgovoru sem mu povedal svoje namene in se je takoj navdušil.

Pri izdelavi načrtov mu je pomagal hrvaški kipar Vlado Dorić (za nas je izdelal kip Slovenke za skupne grobove in Baragov doprni kip pred vhodom v Baragov dom), ki je tudi delal pri Board of Works.

Vlado je najprej napravil ljubko maketo cerkvice. V potovalki sem jo nesel na ordinariat ter z njo presenetil generalnega vikarja Msgr. Morana. Povedal sem mu svojo željo in dodal, da bi zidali sami brez arhitekta in gradbenika. Na obrazu sem

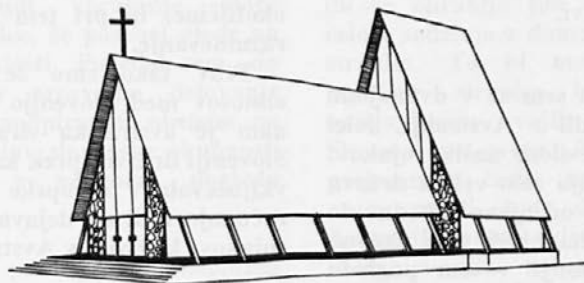
videl, da mi ne verjame preveč. Končno pa sem ga le prepričal, da smo tega zmožni. Obljubil je, da bo govoril z nadškofom Mannixom in priporočil moje želje v imenu slovenske skupnosti.

Minila sta dva tedna in že sem se bal, da mi bo v spomin ostala samo ljubka maketa cerkvice, ko me je Msgr. Moran poklical po telefonu in dejal:

"Nadškof Mannix je rekel: Go ahead! Če so Slovenci res zmožni sami graditi, let them do it!"

Zdaj sem pa res zavriskal, saj sem bil sam v sobi pri telefonu. Potem pa sem takoj sporočil veselo novico v Sydney p. Bernardu, ki mi je z veselim glasom dejal: "Prekličem Sanjača in dodam čestitko!"

/Konec prihodnjic/

ZA PEST DROBIŽA

Izgrizen sem
in raztelešen;
poteptan, izhoben,
kot je zemlja
kraj potoka.

+

Ko me cesta
je odnesla
v tuja mesta,
zgolj iz potrebe
sem za krožnik riža
in za Judeževo pest drobiža
mačehi poklonil
več od polovice sebe.

+

A kar me najbolj v živo grebe – je,
ker sem brez solz in joka,
tujini mrzli
dal lastnega otroka.

V PASTI

V pasti sem ujet –
v tujo zemljo
z verigami pripet.
Razdehten,
izšiban
v gonji čustev motoglavih
na starem deblu
ženem novo rast,
da ne zabim
materine govorice
za ves
prihodnji
čas.

Obe pesmi sta iz pesniške zbirke ZA PEST DROBIŽA adelajdskega rojaka Ivana Burnika Legiša, ki je pravkar izšla. Je na razpolago tudi pri Mislih. Cena brez poštnine je deset dolarjev. Pesnik poklanja čisti dobiček Otroški kliniki v Ljubljani.

Vtisi

Tale intervju smo zasledili v domačem tisku. Objavljamo ga, saj avstralske Slovence gotovo zanima, kaj je dr. Vencelj po vrnitvi domov zanimivega povedal o nas in naših razmerah

iz Avstralije

Pogovor zapisal
Ludvik Škoberne
v "Naša Slovenija"

DRŽAVNI sekretar, ki skrbi za Slovence po svetu, DR PETER VENCELJ, je junija obiskal slovenske rojake v Avstraliji. Ob njegovi vrnitvi smo ga zaprosili, da strne svoje vtise in spregovori o ključnih vprašanjih, s katerimi se srečuje slovenska skupnost v tej državi.

Takole je odgovoril:

Predvsem želim reči, da sem se v dvanajstih dneh, kolikor sem se mudil v Avstraliji, želel srečati s kar največjim številom naših rojakov. Glede na to, da je Avstralija zelo velika država in da so Slovenci raztreseni od njene vzhodne do zahodne obale, je bilo treba obisk zelo skrbno pripraviti. Mislim, da nam je v tem pogledu uspelo. Vsekakor menim, da je Avstralija zelo lepa in raznolika dežela. In tudi naši rojaki, ki tam živijo, se po mojem prepričanju v nobenem pogledu ne počutijo utesnjeni in so se v novo okolje dobro vživeli.

Med obiskom sem se srečal s predstavniki slovenske skupnosti, ki je organizirana v društvih, katoliških središčih in narodnih svetih, zatem s predstavniki posameznih držav in avstralskih zveznih oblasti, pogovarjal pa sem se tudi na dveh univerzah o možnostih sodelovanja z univerzama v Mariboru in Ljubljani.

Kakšen je po vašem mnenju odnos avstralskih oblasti do pripadnikov slovenske skupnosti?

Vsekakor so v zveznih državah, v katerih živi večje število naših rojakov, ti stiki pristnejši in povsod zelo pozitivno ocenjujejo delovanje slovenske skupnosti. V pogovorih s predstavniki oblasti pa sem kljub temu opozoril na nekatera vprašanja, ki so povezana z nastankom samostojne slovenske države. Eno od teh se nanaša na državljanstvo oz. možnost dvojnega državljanstva. Kot veste, je Avstralija načelno proti temu, da bi nekdo, ki ima avstralsko državljanstvo, pridobil še status državljan v neki drugi državi. Naslednje vprašanje je ugotoviti, koliko je pravzaprav Slovencev v

Avstraliji. Glede na to, da se Slovenci pri zadnjem popisu prebivalstva niso mogli opredeljevati kot Slovenci, temveč so jih statistično obravnavali kot "Jugoslovane", smo želeli, da bi avstralske oblasti upoštevale nove okoliščine, in pri tem smo naleteli na njihovo razumevanje.

Prav tako smo se dotaknili meddržavnih odnosov med Slovenijo in Avstralijo, pri čemer nam je avstralska stran povedala, da vidi v Sloveniji državo, prek katere bi se Avstralija lažje vključevala v evropske tokove. V tem pogledu računajo tudi na dejavno sodelovanje slovenskih rojakov, ki živijo v Avstraliji.

Katere so po vašem mnenju glavne težave, s katerimi se srečuje slovenska skupnost v Avstraliji?

Najprej je velika težava v tem, da so zelo razdrobljeni, razpršeni na vsem velikem prostoru in zaradi tega se težko pogosto srečujejo. Druga okoliščina s katero se srečujejo, je povezana z njihovim odnosom do države Slovenije in se nanaša na državljanstvo oz. možnost zadržati dvojno državljanstvo. V tej zvezi smo želeli avstralskim sogovornikom pojasniti, da slovenski državljanji, ki so si medtem pridobili še avstralsko državljanstvo, nikakor ne prosijo za pridobitev slovenskega, temveč ga samo oživijo, saj ga nikoli niso izgubili. Nekoliko bolj zapleteno je pri uveljavljanju slovenskega državljanstva pri tistih naših rojakih, starih od 18 do 23 let, za katere tega njihovi starši niso pravočasno uredili. Naj strnem: avstralska zakonodaja sicer načelno ne dopušča dvojnega državljanstva, toda v primerih, ko gre le za oživljanje državljankega statusa in ne za pridobitev ali zaprositev za slovensko državljanstvo, dovoljuje to možnost.

Vsekakor je za slovenske rojake pomembno, da imajo možnost ohraniti slovensko državljanstvo, če že ne zaradi drugega, zaradi psihološkega občutka, da je imetnik slovenskega potnega lista uradno potrjen kot Slovenec.

Pravno gledano, to sicer ne drži, vendar takšno je pač prepričanje ljudi.

V pogovoru z našimi rojaki sem slišal tudi precej pripomb, češ da slovenska država še zmeraj ni ustrezno poskrbela za razjasnitev nekaterih dogodkov iz časa neposredno po drugi svetovni vojni. To zahteva zlasti tako imenovana politična emigracija. Moti jih npr., da je na turjaškem gradu še zmeraj spominska plošča, ki govori o "500 slovenskih izdajalcih", medtem ko po njihovem prepričanju ni šlo za nikakršno izdajalstvo, temveč so se bojevali le na "drugi strani državljanske vojne".

Med srečanja s slovenskimi rojaki se je velikokrat postavilo tudi vprašanje vloge Slovenske izseljenske matice, še posebej glede na njeno delovanje v preteklosti. Povedal sem, da kar zadeva kulturo in prosvetno delovanje Matice, da to vsekakor podpiramo, obenem pa želimo, da se do vseh delov slovenske skupnosti vede enakopravno in v nobenem pogledu pokroviteljsko.

Slišati je, da so med posameznimi skupinami Slovencev v Avstraliji določena razhajanja?

Nisem prepričan, da so med društvi, narodnimi sveti in katoliškimi središči razhajanja, čeprav nekatere razlike obstajajo. Del teh razlik je nastal v preteklosti, med drugim tudi zaradi delovanja Matice. Drugi vzrok pa je določeno "tekmovanje" med društvi in narodnimi sveti. Kar zadeva društva, menim, da so dobro in uspešno delovala že v preteklosti in da ni treba v tem pogledu tako ničesar spreminjati, medtem ko bi po mojem narodni sveti največ storili, če bi delovali v narodnopolitičnem smislu. Želim pa poudariti, da je po mojem mnenju zelo škodljivo, če bi se kakor koli vpletali strankarski politični interesi. Ne le v Avstraliji, temveč tudi drugod po svetu je za Slovence najpomembnejše, da se ohranijo kot narodna skupnost, ki kot celota sodeluje z domovino, in ne le s to ali z ono stranko. To bi morale razumeti tudi naše politične stranke in se izogniti poskusom uveljavljanja svojih posebnih interesov med Slovenci po svetu. Naj spomnim, da so se v prelomnem času, to je takrat, ko smo se osamosvajali kot država, tudi Slovenci v Avstraliji enotno vključili v ta prizvedavanja in so v resnici veliko pripomogli pri naši mednarodni uveljavitvi in priznanju.

Od leve na desno: Prof. Janez Kranjc, Sherrill O'Connor Šraj, dr. France Bučar (predsednik prvega slovenskega parlamenta) in Garry Moore – ob predaji v usnje vezane avstralske ustave, darilo avstralskega ministra za zunanje zadeve senatorja Garetha Evansa slovenski vladi. Sherrill in Garry sta Avstralca, oba odvetnika, Garry tudi izvedenec v mednarodnem pravu. Veliko sta pomagala Narodnemu svetu Viktorije za priznanje samostojne Slovenije in na prošnjo Slovenije prevedla slovensko ustavo v angleški pravni jezik. V zahvalo sta bila letos dva tedna gosta slovenske vlade.

AUDIO predstava,
ki so jo izvedli
pri Sv. Rafaelu v Sydneyu

Nenavadni obisk

Lucifer (trikrat močno zarenči).

Pater: No, kaj pa je to? Ali imamo medveda v naši cerkvi?

Lucifer (spet zarenči).

Pater: Kdo pa si? Povej svoje ime!

Lucifer: Jaz sem poglavar pekla. Lucifer.

Pater: Kaj pa iščeš tu? Pri nas nimaš kaj iskati! Zgubi se, od koder si prišel!

Lucifer: Kdo pa si ti, da se tako repenčiš?

Pater: Jaz sem pater, duhovnik slovenskega središča.

Lucifer: A ti si pater Valerijan, ki si prišel pred leti iz Amerike moje peklenke mreže razdirat. Zakaj nisi kar tam ostal.

Pater: Poznam te, Lucifer. Vem, kdo si. Bil si angel, pa si se spridil in si se Bogu uprl. Ime si ohranil – Lucifer pomeni tistega, ki prinaša luč – ti pa sedaj prinašaš temo in zmoto. Gnusoba, poberi se!

Lucifer: Ne tako hitro. – Samo to te prosim, da blagoslovljene vode ne vržeš name. To boli, o, to peče . . .

Pater: Cel škač jo dobiš na butico, če se ne poberesh.

Lucifer: Predno grem res odtod, bi se pa le rad malo pobahal, da imam tvoje vernike v krempljih.

Pater: Kar bahaj se, saj se ne boš dolgo, ker te že poznamo.

Lucifer: Imam dva peklenščka – specialista, ki vas zaletujeta in zapelujeta.

Pater (zase): Se mi je zdelo, da mora biti nekaj takega, da ima pekel prste vmes.

Lucifer: Prvi se imenuje Iskrač – ko hodi, kreše iskre pod nogami, da vsi gledajo za njim. Ta je moj specialist za ženske. No, kar sam naj pove, kaj je njegova naloga! – Iskrač, naprej!

Iskrač (se nenadoma pojavi): Da, Mojster, tukaj sem! (se zlobno zareži) Veste, ženske vaše skupnosti zaletujem in jim šepčem na uho. Premalo govorijo in preveč. (se spet zareži)

Ženske: Kako pa je to mogoče: premalo in preveč. To vendar ne gre skupaj.

Iskrač: He, he, he, gre, gre! Premalo govorijo ali nič, kadar se skregajo doma ali med seboj. Preveč pa takrat, kadar po telefonu, pri sosedih, ali celo pred cerkvijo opravljajo. In tudi v cerkvi klepetajo, he, he, he. Pa imam še dosti povedati . . .

Ženske: Kar tiho bodi, ti Iskrač! Me se bomo pobolj-

Sv. Rafael
sydneyjske
slovenske
cerkve

šale. Ti pa nas pusti pri miru in pojdi raje prekel pometat! . . .

Lucifer: Tu je še Žveplenec – specialist za vaše moške. Veste, zakaj mu je ime Žveplenec? Kadar pride k vam, spusti žvepleni plin, ki omami in uspava moške. Nato jim šepeta – in mu sledijo kot ovčke. – Žveplenec, na dan z besedo!

Žveplenec (se nenadoma pojavi): Da, Mojster! – V nedeljo zjutraj, ko je treba vstati, jim šepčem na uho: Le še malo poleži, saj si tako potreben spanja . . . Vesel sem, če se mi posreči, da opuste mašo. – Če pa so pripravljene, da gredo v cerkev, uporabim vreme. Če je lepo, jim govorim, da je dan res idealen za ribji lov, šport, balinanje ali piknik. Če je slabo vreme, jim pa prišepetavam, naj pazijo na svoje zdravje in lepo ostanejo doma. Le zakaj naj bi tvegali dobiti prehlad . . .

Moški: Kai pa mi, ki se vsako nedeljo pravočasno odpravimo k slovenski maši?

Žveplenec: Tudi za take imam recept. Na uho jim šepčem, da se ni treba prerivati v cerkev, naj kar zunaj ostanejo. Pred cerkvijo se je tako lepo pomeniti po domače z znanci. Glavno je, da doma lahko povedo, da so bili v Merrylandu . . .

Moški: Hej, Žveplenec, tudi nas, ki smo vsako nedeljo

znotraj cerkve, je veliko. Teh mož pa ne omenjaš.
Žveplenec: O, tudi ti dedci mi ne uidejo! Ves čas jim šepetam, naj se ozirajo po ženskah. Še njih obleke so jim včasih bolj mar kot pa maša . . .

Moški: Kai pa delaš v cerkvi? Tvoje mesto je v peklu . . . Sedaj si nam sam razkril svoje satanske mreže in se jim v bodoče lahko izmuznemo . . .

Pater: Peklenska družčina – Lucifer, Iskrač in Žveplenec – dovolj vas imamo! Poberite se, kamor spadate – v pekel!

Lucifer, Iskrač in Žveplenec: O, ne gremo še! Še veliko imamo povedati . . .

Pater: Proč odtod! . . . Sveti Rafael in Marija Pomagaj, pridita na pomoč!

Sveti Rafael (oživi in stopi s stene): Peklenske sile! V božjem imenu vam ukazujem, da se umaknete odtod! To so moji varovanci – jaz sem njihov nebeški varuh in zavetnik. – Pater, uporabi blagoslovljeno

vodo!

Pater: Hudobni duhovi, bežite odtod! Pokropim vas z blagoslovljeno vodo: v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen! (Kropi z blagoslovljeno vodo)
Peklenščki (med mogočnim rjoventjem, med bliskom in gromom izginejo)

Vsi: Večna čast in zahvala našemu Bogu, ki je bil, ki je in ki bo prišel!

Marija Pomagaj (se materinsko smehlja na steni in Jezušček v njenem naročju blagoslovlja navzoče)
(Orgle zadone Zahvalno pesem, pritrkavanje . . .)

Vsi: Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju! Bodi nam v pomoč zoper zlobnost in zalezovanje hudega duha. Ukroti naj ga Bog, ponižno za to prosimo! In ti, vodnik nebeske vojske: satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z božjo pomočjo v pekel pahni! Amen.

POZABLJENA

HVALNICA STVARNIKU

Začimbe in zdravilne zeli, slavite Gospoda.
Slavita Gospoda, drobnjak in peteršilj.
Slavita Gospoda, čebula in česen.
Slavita Gospoda, hren in kopriva.
Slavita Gospoda, majaron in rožmarin.
Slavita Gospoda, kumina in brinje.
Slavita Gospoda, glog in šipek.
Slavita Gospoda, janež in koprc.
Slavita Gospoda, paprika in curry.
Slavita Gospoda, arnika in kamilica.
Slavita Gospoda, žajbelj in slez.
Slavita Gospoda, regrat in prstanec.
Slavita Gospoda, motovilec in endivija.
Slavita Gospoda, poprova meta in baldrijan.
Vse rastline in vsa zelišča, slavite Gospoda.

/Iz kanadske Božje besede/

KOLIKO NAS JE ?

OB OBISKU dr. Petra Vencija, sekretarja zunanjega ministrstva RS za Slovence po svetu in zamejstvu, na Ministrstvu za emigracijo v Canberri, so se v pogovorih dotaknili tudi vprašanja o številu Slovencev v Avstraliji.

Po zadnjem štetju leta 1991, kjer so Slovence prištevali še k Jugoslovanom, je naše število izredno nizko, saj ni doseglo niti 5000 in je nerealno ter nesprejemljivo.

Na podlagi predzadnjega štetja - v letu 1986 - je dr. Charles Price skušal prikazati številčno prisotnost raznih narodnih skupin v Avstraliji. Svoje raziskave je objavil v študiji "Ethnic Groups in Australia", ki je bila objavljena leta 1989 v Canberri. Pri tem je avtor uporabljal dvojna merila. Po merilu, ki upošteva domovino staršev, je bilo takrat 6959 Slovencev. Po narodni pripadnosti pa se je za Slovence izjavilo takrat 16.160 prebivalcev Avstralije.

Ti podatki zgovorno dokazujejo, da število Slovencev zadnjega štetja avstralskega prebivalstva nikakor ne drži.

V delu The People of Australia, katerega avtor je dr. James Jupp, pa je zapisano, da je Slovencev v Avstraliji približno 11.000. Spet drugačna številka, ki nikakor ni točna.

Pri naslednjem štetju, ki ga bomo v Avstraliji imeli leta 1996, bodo Slovenijo obravnavali posebej. Skoraj gotovo pa bo treba tudi navesti deželo rojstva staršev. (Tu naj bi vsak upošteval današnjo pripadnost ozemlja, ne takratno, ki je bila jugoslovanska, avstrijska ali italijanska.) Tako bodo takratne številke, vsaj kar tiče uradnega štetja, bližje resničnosti. Seveda bodo podatki teža štetja na voljo šele v letu 1998.

Do takrat pa bi mogli približno število Slovencev v Avstraliji ugotavljati le preko slovenskih skupnosti na naši celini.

Te podatke je posredovalo avstralsko Ministrstvo za emigracijo vladnim predstavnikom Republike Slovenije. Lahko se vprašamo, kje so ostali, saj vedno govorimo o približno 25.000 Slovencih v Avstraliji. Vzrok, da jih ni v uradni statistiki, je po mojem mnenju v premajhni samozavesti. Precej naših ljudi je v vprašanju narodno pripadnost razumelo za "bivše državljanstvo", ali pa ga enostavno preskočilo, ne da bi se opredelili. Kakor že, na škodo gre naši tukajšnji narodni skupnosti. Manj nas je uradno priznanih, manj veljamo pred državnimi oblastmi: manjšega kosa bomo deležni, kadar koli kaj delijo etničnim skupinam na področju multikulturalnosti. In teh posledic bo vedno več - po naši lastni krivdi.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054

HITRO je minilo leto, kar smo se Slovenci kot narodno občestvo doma in po svetu posvetili Materi božji in jo prosili varstva v bodoče. Bog daj, da bi res držali posvetilne obljube ter bi Marija res ostala Kraljica slovenskega naroda. Še bomo potrebovali njeno materinsko varstvo in pomoč.

+ Na nedeljo 29. avgusta smo se tudi Slovenci z drugimi narodnostmi, ki jih je v teku povojnih let sprejela melbournska nadškofija, zbrali v stolnici sv. Patrika k vsakoletni **maši narodov**. Lahko bi nas bilo več, a nekaj se nas je le zbralo, da smo zastopali našo narodno skupnost. Maševal je ob somaševanju izseljenskih duhovnikov pomožni škof George Pell, ker je bil nadškof in metropolit Frank Little v tem času v Rimu. Med mašo sta prepevala holandski moški in pa vietnamski mešani zbor. Pred mašo smo molili rožni venec, zdravamarije vsake desetke v drugem jeziku, vmes pa prepevali lurško pesem, ki jo vsi poznajo. Med molitvijo rožnega venca so prihajali v stolnico predstavniki narodnih skupin v narodnih nošah in s cerkvenimi banderi ter zastavami. Otroci vsake skupine so pred Marijin kip prinašali cvetje. Slovensko prošnjo pri Prošnjah za vse potrebe je lepo izrekla Smrdelova Veronika. Letošnje srečanje je bilo v čast Mariji Kraljici miru s prošnjo za mir na svetu.

+ Ko sem že omenil cerkvene zastave in bandera - mi imamo tri: bandero Marije Pomagaj, bandero Svetogorske Matere božje in pa cerkveno zastavo Podgrajske Matere božje. Zadnja je malo mlajša in zato najbolj ohranjena, obe banderi pa je že načela starost, saj imata skoraj 35 let. To se jim pozna, zato že nekaj časa mislimo, da bi ju obnovili. Lojzka Vučko, ki rada pomaga v naši cerkvi in je po poklicu šivilja, je obljubila, da bo nabavila primerno blago za obnovo obeh bander, potem pa

prenesla nanj slike, okrase in napise. Hvaležni ji bomo za delo, Marija pa ji bo povrnila trud na njen način.

+ Na praznik Marijinega rojstva, v sredo 8. septembra, je bila v Domu počitka m. Romane prvič sveta maša. Imel jo je melbournski pomožni škof Hilton Deakin. Kew spada pod njegov okraj velikega Melbourn. On je tudi zastopal nadškofa pri otvoritvi Doma kot Generalni vikar nadškofije, škof je postal kasneje. Bil je prav vesel, ko sem ga povabil. Z njim sva somaševala s p. Tonijem, med bogoslužjem je povedal nekaj spodbudnih besed stanovalcem Doma, po maši pa ostal na kosilu. V zahvalo za obisk in mašo smo mu dali angleško knjigo o Sloveniji, ki jo je z veseljem sprejel.

V Dom počitka m. Romane redno nosimo sveto obhajilo vsaki petek v tednu. Odslej bomo imeli enkrat na mesec tudi sveto mašo, za dan pa se še nismo domenili.

+ Seveda ni šel mimo nas **Očetovski dan** na prvo septembrsko nedeljo. Na odru so nastopili otroci Slomškove šole, naši mladinci, pa tudi očetje sami. Manjkalo je mamic in žena, a te so kot gospodinje poskrbele, da so bile mize obložene z dobrotami. Zahvala vsem, ki so kakor koli sodelovali, od odra do kuhinje! Posebna zahvala darovalcema za licitacijo: Ivan Mejač je pripravil odlično torto, Srečko Brožič pa je prinesel celo nogo domačega pršuta. Licitacija je prinesla vsoto 421.- dolarjev, prostovoljni prispevki pri vходу in kuhinja pa 202.- dolarja. Vse je šlo topot v sklad naše mladine, da bo lažje krila stroške udeležbe na letošnjem Mladinskem koncertu v Sydneyu.

+ Mladinski koncert bo v soboto 25. septembra v cerkveni dvorani slovenskega verskega središča v Merrylandsu. Iz Melbourn odpelje en avtobus v četrtek pred koncertom zjutraj, prej pa pobere udeležence v Geelongu, drugi avtobus pa gre na pot v petek zjutraj in najprej pobere udeležence v Springvale.

Koliko bo na letošnjem koncertu nastopov naše viktorijske mladine, mi ni znano. Upam, da se bodo dobro odrezali. Želimo jim srečno potovanje tja in nazaj, veliko zdravega razvedrila, na odru pa obilo lepih uspehov.

+ V petek 20. avgusta smo imeli v naši sredi dva gosta - državna prvaka Slovenije, ki sta prišla v Sydney, da se pomerita z ostalimi pari raznih narodnosti za svetovno prvenstvo v klasičnih in takoimenovanih športnih plesih. To sta **Katarina Venturini in Andrej Škufca**, oba Ljubljancana. V Sydneyu sta za nastope vadila v naši cerkveni

Ob odhodu
vse avstralske Slovence
prav lepo pozdravlja

Jožica in Katarina

Tole sta nam napisala v spomin
pred odhodom iz Melbourne

dvorani in tudi nastopila sta za Slovence. K nam sta mogla priti le za en večer in kar se nas je zbralo v naši dvorani k plesnemu nastopu, smo ob prireditvi zares uživali. Zvedeli smo, da sta med 26 narodnostmi, ki so tekmovali, dosegla osmo mesto, kar je lep uspeh. Želimo jima v bodoče, da se povzpne prav na vrh.

Zares škoda, da med nami ni bilo za petkov večer več zanimanja. Upam, da sta kljub temu mlada predstavnika Slovenije odnesla iz Avstralije lepe spomine.

+ Porok od zadnje izdaje MISLI v naši cerkvi nismo imeli, pač pa sta bila dva krsta.

Dne 29. avgusta je bil krščen **James Alexander**. Oče je Jan Leslie Cosier, mama pa Silvia Stana r. Kocc. Družina ima svoj dom v North Carltonu.

Tik pred zaključkom septembrske številke, 12. septembra, pa je krstna voda oblila v naši cerkvi **Alexandra Ivana**, ki je razveselil mlado družino **Cameron Neilsona** in **Lorette r. Burlovič**. Prinesli so ga iz mestnega okraja **Montmorency**.

Obema novokrščencema božji blagoslov na pot v življenje!

+ Žal smrt ni počivala. V petek dne 20. avgusta zjutraj je na svojem domu v Glenroyu zaključila zemsko romanje **AGATA SZYMANSKI**. Ni bila dolgo bolna in smrt je presenetila njene najbližje kakor tudi vse znance. Pokojnica je bila rojena 3. februarja 1924 v Mrzravi vasi pri Čatežu v številni Gramčevi družini šestih otrok. Nemci so družino med vojno izselili v Nemčijo. Zaradi povojnih razmer doma se niso vrnili v Slovenijo, ampak so raje emigrirali v Avstralijo. S starši sta prišla dva otroka, ostali so sledili. Agata je prišla najprej v Anglijo, kjer je spoznala Ukrajince **Wolodymira** ter se z njim poročila, nato sta leta 1954 skupno odšla v Avstralijo. Najprej sta živela pri Gramčevih v Yallourn North, nato sta si v Melbourneu pripravila stan in kasneje svoj dom.

Molitve ob krsti so bile v ukrajinski katoliški stolnici v North Melbourne na predvečer pogreba, pogrebna maša pa v torek 24. avgusta v isti cerkvi. Sledil je pogreb na keilorsko pokopališče, kjer bo pokojnica čakala vstajenja. Naj počiva v Bogu, ki mu je zvesto služila!

Iskreno sožalje možu, hčerki **Ireni** ter ostalim sorodnikom.

V petek 10. septembra pa smo imeli v naši cerkvi mašo in nato pogreb **IVANA BAŠA**, ki je nenadoma umrl v ponedeljek 6. septembra, star komaj 41 let. Pokojnik je bil rojen 11. decembra 1951 v selu Bašiči v Istri, kjer ima še mamo in dve sestri. V Avstralijo je prišel leta 1971 ter je bil samostojen gradbenik in je živel v Templestowe. Poleg žene **Lucy** ter hčerkic **Marlene** in **Julije** zapušča tu tudi tri brate z družinami. Njegove zemske ostanke smo položili v grob na pokopališče v Warrandyte. Sožalje žalujočim, pokojnemu **Ivanu** pa večni pokoj!

+ Na povabilo Narodnega sveta **Viktorije** je na članskem družabnem srečanju in neuradnem sestanku na nedeljo 12. septembra bila v naši sredi gospa **Jožica Paddle-Ledinek**. Sicer je med nami kar velikokrat pri slovenski maši, ali pa v dvorani pri raznih nastopih hčerke **Alenke** in sina **Pavla**. A topot je prišla kot priznana strokovnjakinja, ki dela na laboratorijskem gojenju kože na Medicinski fakulteti melbournske Monash univerze. Pripravila

nam je zelo zanimivo predavanje o svojem delu in nam ga še bolj približala z diapozitivi. Z umetno vzgojeno kožo zdravijo bolnike s težkimi opeklinami, ki so bili prej zapisani smrti. Njeno delo je iz majhne krpice kože žrtve opeklin v treh tednih vzgojiti dovolj kože, da pokrije celo telo.

Za njene besede, ki so tako lepo izrazile skrb za človeka in poudarile pri tem neomajno vero v Stvarnika, se naši rojakinji iz srca zahvaljujemo. Ponosni smo nanjo in ji želimo še veliko lepih uspehov.

+ Z letošnjim **Dnevom starejših** na tretjo nedeljo v septembru smo prenehali z Walkathonom, ki je bil vsa leta o početka s tem dnem v zvezi. Že lani je bilo čutili med mladimi nekaj odpor, ki ga nisem znal razložiti in še ne vem za njegov izvor. Sem pa še vedno mnenja, da je Walkathon dobra vaja in mladino uči žrtvovati se za dobro stvar. Mladi, ki se žrtve boje, ne bodo zmožni kasneje prenašati udarcev življenja.

Morda so mladi mislili: Saj Dom že stoji in deluje - ne potrebuje več naše pomoči. Morda tako misli tudi marsikdo drugi. Resnica je drugačna. Dom počitka m. Romane ni tu za dobiček in za enkrat niti ne pokrije vseh stroškov. Ker ni dovolj slovenskih prijaviteljev, smo bili primorani sprejeti tudi druge, da ne lezemo globlje v dolg. Vsaka ustanova te vrste potrebuje poleg razumevanja stalno podporo, da nadaljuje s svojim obstojem in uspešno deluje.

Mladi pripravljajo za letošnji Dan starejših odrsko vprizoritev pravljice **Slavček in vrtnica**. Zgodba govori o ljubezni, ki vodi skozi trpljenje in jo tako radi spregledamo. Prireditvi sledi kosilo za vse starejše, nato bomo preživeli popoldne ob domači zabavi in razgovorih.

+ Morda še ni prepozno pred proslavljanjem srebrnega jubileja naše cerkvice, ki bo na tretjo oktobrsko nedeljo. Stavbi se sicer ne pozna dosti petindvajset let starosti, pa vendar... Njena zunanost le govori, da bi bil "facelift" dobrodošel. Barva na lesu odstopa, nove barve bi potrebovalo tudi, kar je železnega. Hvaležen bi bil, ko bi se v tem mesecu pred obhajanjem jubileja pleskarji dogovorili in vsaj malo olepšali zunanost.

Tudi nekaj drugih pridnih rok bi bilo treba, da bi naše versko in kulturno središče dobilo lepšo zunanost.

+ Ob proslavi jubileja, na nedeljo 17. oktobra, bomo imeli nekaj gostov. Med nami bo vsekakor pater Polikarp Brolih, predstojnik slovenskih frančiškanov. Tudi g. Aljaž Gosnar, odpravnik poslov veleposlaništva RS v Canberri, bo ta dan naš

gost. Z nami bosta tudi p. Valerijan in p. Janez, pa verjetno še kdo, ki bo hotel z nami deliti veselje. Lepo bi bilo, ko bi se ob jubileju srečali vsi, ki so takrat pomagali graditi cerkev, od inženirja Branka Tavčarja ter gradbenikov Alojza Markiča in Rudita Koloinija pa do delavca, ki je pomagal nositi opeko. Takrat smo delali kot ena družina - pokažimo se kot ena družina tudi po petindvajsetih letih, ob srebrnem jubileju!

+ Točnega sporeda še nimamo in bodo melbournski rojaki o njem pravočasno obveščeni. Jubilejna maša bo seveda na nedeljo 17. avgusta ob desetih, ki jo bo imel ob somaševanju p. provincial Polikarp. Po maši bo v cerkvi polurni koncert cerkvenih pesmi, nato pa bo nadaljevanje praznika v cerkveni dvorani. Na odru bodo nastopili naši mladi, nato bo zakuska za vse. Gospodinje naprošamo, da pomagajo napolniti mize s kuhinjskimi dobrotami.

Kot duhovno pripravo na jubilej bomo imeli tridnevno: večerno mašo z govorom v četrtek, petek in soboto zvečer pred jubilejno nedeljo s pričetkom vsakič ob pol osmih. Govorniki bodo p. Valerijan, p. Janez in p. provincial Polikarp. Vse večere bo tudi prilika za sveto spoved.

Teden prej bomo imeli v okviru jubileja kratek seminar o zakonu, ki naj bi se ga udeležili mladi zakonci in mladi v predzakonski starosti. Več o tem boste pravočasno zvedeli, saj bomo pred jubilejem na vse naslove razposlali tudi vabila s sporedom.

P. BAZILIJ

Baragov kip pred Baragovim domom

IZPOD TRIGLAVA

KRAJ SREČANJA TREH DEŽEL je bil letos dne 21. avgusta v Žabnicah pod Svetimi Višarjami v Kanalski dolini. Združeni v isti veri so romarji molili za mir v slovenščini, italijanščini, nemščini in furlanščini. Srečanja so se udeležili videmski nadškof Alfredo Battisti, ljubljanski nadškof in metropolit Alojzij Šuštar s pomočnikoma Kvasom in Uranom ter celovski škof Egon Kapellari, ter okrog 80 duhovnikov. Med verniki je bil tudi krajevni senator, župana Trbiža in Celovca ter ljubljanski župan Jože Strgar. Geslo letošnjega srečanja je bilo: **Mir je božji dar in človekovo delo.** Za to priliko so prinesli v procesiji Marijin kip s Svetih Višarij, maša je bila na prostem, na travniku ob župnišču. Žabniško faro že nekaj let vodijo slovenski frančiškani.

SLOVENIJO je preizkušala najhujša suša v 103 letih, so ugotovili po podatkih, ki jih je zbral Hidrometeorološki zavod v Ljubljani. V času od 1. januarja do 23. avgusta letos, je na ljubljansko območje padlo komaj 437 mm dežja, oz. 437 litrov na kvadratni meter. Če primerjamo leta, je letošnje po najmanjši količini padavin na sedmem mestu. Posledice se že drastično občutijo. Kmetijstvu prizadeta škoda je že okrog 40 milijard tolarjev. Veliko je požarov v naravi: v prvih sedmih mesecih tega leta kar 1,470. Zgorelo je okrog 5,100 hektarjev površin, kar je povzročilo neposredno požarno škodo za okrog 121 milijonov tolarjev, stroški posegov gasenja pa so dosegli 45 milijonov.

ALOJZIJ URAN, novi pomožni ljubljanski škof, je bil 21. avgusta zvečer v avtomobilski nesreči. Zgodila se je na magistralni cesti pri naselju Meja. Na srečo je bil le lažje ranjen ter je ostal nekaj dni v ljubljanskem Kliničnem centru.

Žal pa so bile v avtu, ki je trčil v njegovega, kar tri smrtne žrtve. Osební avto je vozil Sead Nalič iz Doboja, ki živi v Nemčiji. Prihajal je v smeri od Jeprce proti Drulovski. Pri naselju Meja je nenadoma zavrl, zapeljal na sosednji vozní pas in z desno stranjo svojega vozila tresčil v prednji del avtomobila, ki ga je vozil škof Uran. Škof kljub zaviranju nesreče ni mogel preprečiti: vse tri žrtve so bile vkleščene v razbitine vozila ter mrtve na kraju nesreče.

LETOS sredi avgusta je eden ljubljanskih časopisov objavil rezultate raziskave o vrednotah, stališčih in politični orientaciji slovenskih srednješolcev. Kljub izraziti pristranosti v komentarju rezultatov, ki so jih dobili med 2310 dijaki-anketiranci, je prišel pogumen podatek, ki vzbuja zadovoljstvo vernemu človeku: kar 76 odstotkov študentov je izjavilo, da redno, občasno ali vsaj ob velikih praznikih obiskuje cerkev ter se udeleži verskih obredov. Presenetljivo je tudi, kar je pokazala ta anketa, da mladi najbolj cenijo moralne vrline in poštenost, torej prav tisto, kar je v središču verske vzgoje. Mladi so prihodnost krščanstva na naših tleh, njim velja tudi posebna skrb slovenske Cerkve.

KLARINO LETO so oklicali na god svete Klare, 11. avgusta. Pred 800 leti se je namreč ta asiška svetnica rodila. Bila je žena molitve, ki jo je za Bogu posvečeno življenje navdušil sveti Frančišek. Na Klarin godovni dan se je zbralo lepo število vernikov v Nazarjih v Savinjski dolini, kjer je danes edini samostan klaris v Sloveniji. Mašo so imeli ta dan na prostem ob samostanskem zidu, vodil pa jo je in razglasil Klarino leto ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

SLOVENIJA ima preko 200 čebelarških društev z okoli 8000 člani. V Zabrežici je letos tekmovalo v čebelarjenju 91 dvočlanskih ekip iz 51 osnovnih in srednjih šol. To je bilo že šestnajsto republiško tekmovanje in kar na vsa tri prva mesta so se uvrstile ekipe iz Boštanja.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

SPOMINSKO PLOŠČO so na letošnji Veliki šmaren odkrili pokojnemu ljubljanskemu nadškofu in metropolitu dr. Jožefu Pogačniku v župnijski cerkvi v Kovorju. Bil je namreč kovorski domačin. Ploščo je mojstrsko oblikoval akademik Drago Tršar, blagoslovil pa jo je med mašo trnovski župnik Janez Pogačnik.

ZA KRANJSKO občinsko skupščino je zdaj tudi radovljiška prepovedala streljanje ruševca, ki je s svojimi lepimi krivci vabil lovce za sabo. Kakor vse kaže, bo še pred koncem tega leta sprejeta republiška odredba, po kateri bo po vsem ozemlju Republike Slovenije ruševca zavarovan ptič. Lahko bo mirno prepeval z zaprtimi očmi - lovцем v brk, ker strel ne bo smel odjekniti.

SLOVENJAVINO se je uvrstilo na izredno zahtevnem trgu - v ZDA - na tretje mesto najbolj prodajanih vin. V zadnji dobi so prodali štiri milijone kartonov vina Avia. Letos bodo izvoz istega vina v ZDA povečali kar za 34 odstotkov. Enako nameravajo povečati tudi izvoz vina v Nemčijo, na Japonsko in še nekatere druge države.

ŽRTVAM REVOLUCIJE so odkrili spominsko ploščo tudi v župniji Devica Marija v Polju blizu Ljubljane. Kar 83 imen in priimkov je vklesanih na njej. Izgubili so svoja življenja za Boga, domovino in svoj narod, zato se je na praznik Marijinega vnebovzeta velika množica faranov zbrala na pokopališču in ob blagoslovitvi plošče počastila njih spomin. Med žrtvami komunističnega nasilja so bile tudi številne članice Marijine družbe, nadarjen organist, izvrsten telovadec... S simboličnim pokopom v blagoslovljeno zemljo in blagoslovitvijo plošče se je faranom izpolnila dolgoletna želja.

DELAMARIS konzerve sardel dobiš tudi na avstralskem živilskem trgu. Podjetje je sklenilo kupiti na Norveškem proizvodno linijo za filtriranje sardel, ki bo stala okrog 800.000 nemških mark. Omake v konzervah bodo imele pet različnih okusov. Večji del sardelskih konzerv bo šlo za izvoz po svetu.

ROMI, med nami bolj poznani pod imenom Cigani, so naseljeni v Sloveniji v pomorskih občinah, v Posavju, v Prekmurju in tudi na Dolenjskem. Letos so priredili svoje drugo srečanje in sicer v Krškem. Razgovarjali so se ob okrogli mizi o organiziranju svojih skupin v Zvezo Romov Slovenije. Srečanju so dodali tudi kaj bogat kulturni spored, pomerili pa so se tudi v raznih športnih

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK
PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJI

Vam redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO

Letna naročnina \$ 50.00, polletna \$ 30.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice poslati na naslov: **GLAS SLOVENIJE**,
265 Nicholson Str., Footscray, Victoria 3011

tekmovanjih.

Romov je v Sloveniji okrog 6000, živijo pa v kaj različnih razmerah. V Prekmurju in v pomorskih krajih imajo že svoja naselja, v Posavju in na Dolenjskem pa mnogi še bivajo v zasilnih barakah ali celo pod šotori.

V ZAVETJU rastemo k dobremu! se glasi geslo prvega šolskega leta v znova odprti gimnaziji Skofovih zavodov v Šentvidu nad Ljubljano. Poslojpe, v katerem so bili medtem zapori in mučilnice ter vojašnica, je pol stoletja čakalo na veseli dogodek ponovnega odprtja. Da se gojenci in gojenke med seboj spoznajo, jih je ravnatelj p. Lojze Cvikelj povabil od petka 20. do nedelje 22. avgusta k Svetemu Joštu nad Kranjem. Tam so se zblizali, pogovorili, delali načrte za dejavnost šolskega leta ter se srečali tudi z gimnazijskim ravnateljem prof. Jožetom Mlakarjem. V nedeljo so se jim pridružili tudi starši ter ustvarili pristno domače ozračje. Geslo šolskega leta so si mladi sami izbrali - Bog daj, da bi res znali ceniti, kaj jim Cerkev nudi!

Tako se z letošnjim septembrom prične novo poglavje zgodovine slovenske Cerkve na polju šolstva.

ŠTEVILO zasebnih podjetij v samostojni Sloveniji stalno raste. Kot že lani, je stalno naraščalo tudi prvo četrtletje letos. Konec marca je bilo registriranih 39.579 podjetij, kar je za 8,6 odstotka več kot konec lanskega marca.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

Edinost, sreča, sprava

SPRAVA S STVARSTVOM

MED ljudmi in z Bogom je pot sprave mogoče najti, če se le malo potrudimo. Težje pa je po njej hoditi, a le to nam prinaša odrešenje.

Drugače je z naravo, ki nas obdaja. Samo po sebi se nam zdi razumljivo, da nam služi, da je naša. Do nje ne čutimo nobene obveznosti. Velikokrat se prekomerno bašemo z njenimi darovi in ne pomislimo, da je ustvarjena tudi za druge, za prihodnje rodove. Lahko govorimo o človeku kot posamezniku ali o tistih, ki vodijo svetovno gospodarstvo in dajejo smer tehnološkemu razvoju. Koliko krivic je pretrpelo stvarstvo, a molči. Toda, ali res molči?

Ni nam treba poslušati najnovejših poročil tistih, ki se povezujejo v razna ekološka gibanja ali v društva za ohranitev stvarstva, kot rečemo po naše. Kraševец Srečko Kosovel v pesmi **Temni bori**, če zanemarimo prisposodbo, neposredno prikaže uničujoč vpliv človeka na kraške gozdove. Občutljiva duša pesnika odkrije govorico borov in spozna njihovo stisko:

*Temni bori, črni bori,
čuj, kako vršijo,
ko da med seboj bolešno,
tiho govorijo.*

*Silna burja, močna burja
v bore zavihrala,
ko da čula bi besede,
pala in obstala.*

*Pod sekiro so sovražno
včeraj bratje pali,
danes in mogoče jutri
bomo mi še stali.*

*"Če unrete, bratje bori,
kje se bom spočila,
recite mi, dragi bratje,
s kom bom govorila?"*

*Bratje bori, ostanite,
rastite z uporom!"
Pa so padali bolešno,
nemo, bor za borom...*

Od starega veka naprej vse do zadnjih stoletij je človek iz kraških gozdov jemal precej več kot bi smel.

Božje povabilo "Podvrzi si zemljo in ji gospoduj!" človek razume bolj po svoje. Rudna bogastva, ki se skrivajo pod zemljo, morja, reke, prostrani gozdovi, polja s svojimi sadovi... Čist zrak in bistre vode.

Marsikje je šel človek predaleč v svojem izkoriščanju vsega tega bogastva. Narava sama nas danes opozarja, da le ni vse dopustno. Govorimo o ekološki krizi; zavedamo se, da z uničevanjem stvarstva uničujemo tudi sebe, a naše ravnanje se ne spremeni.

Znova bo treba najti stik z naravo. Le skupaj z njo in ne brez nje se bomo odpirali življenju ali smrti. Prav je, da prisluhnemo nasvetom glede ravnanja z odpadki, o uporabi manj škodljivih snovi in drugim nasvetom strokovnjakov. A to ni vse.

Stvarstvo nosi v sebi še druge zaklade, ki morejo ozdraviti tudi človekovo notranjost. Ste se kdaj prepustili goram, da so vas objele s svojim mirom? Ali sivozelenemu morju evkaliptov, ki skriva v sebi sto in sto presenečenj brez vsakega zla? Ali letu čebele od cveta do cveta bogatih mimoz? Ali živahni pesmi potočka nekje pod hribi? Ali jasnemu nebu, ki v noči razkrije tisoče zvezd? Ali ne ohranja vse to v sebi neko harmonijo, ki je že zdavnaj izginila iz medčloveških odnosov?

To harmonijo, urejenost, ki jo odseva stvarstvo, lahko imenujemo svetost. Da bi to lažje razumeli, se spomnimo Mojzesa, ki je pasel čredo v puščavi blizu božje gore Horeb. Nenadoma je začutil, da mu je Bog blizu. Svetopisemski pisatelj pripoveduje o gorečem grmu in glasu, ki ga je Mojzes zaslišal:

Sezuj si čevlje z nog! Kajti kraj, ki na njem stojiš, je sveta zemlja.

Mojzes si sezuje obuvalo z nog in ob neposrednem stiku z zemljo še bolj občuti božjo prisotnost. Vse kar ga obdaja, mu pripoveduje o božji svetosti.

Edinost, sreča, sprava
 Iz nam naj nazaj se vrnajo!
 Otroci, kar ima slava,
 Vsi naj si vroče sežejo!

Na začetku Bog ustvari vse stvari dobre. S tem, da stvari živijo po zakonih, ki jih je vanje položil Stvarnik, uresničujejo božjo voljo. Pritrjujejo njegovi stvariteljski ljubezni. In v tem je njihova svetost. Svoj zadnji temelj imajo v Stvarniku. Zato stvarstvo pravzaprav govori o njegovi svetosti, njegovi dobroti. Tako stvarstvo ne le ustvarja notranjo harmonijo v človeku, ampak ga tudi vodi nazaj k Bogu. Psalmist odkriva to govorico stvarstva takole:

Nebesa razglašaja božje veličastvo
 in nebesni svod oznanja, da je delo tvojih rok.

En dan sporoča to drugemu
 in ena noč naznanja to drugi.

Stvari pa ne rastejo le Bogu v čast, saj jih ta poklanja človeku kot dar. Tako so stvari tudi znamenje božje naklonjenosti do človeka. Dar, ki prihaja iz njegovih rok, je svet. To izpove tudi Župančič v slavospevu domači zemlji, v **Dumi**:

Sveta si, zemlja, in blagor mu, komur plodiš -
 z oljem mu lečiš razpokano dlan,
 šrambe mu polniš in vina mu vračaš za znoj,
 daješ sena in otave za vola, ki vlačil je brano,
 hodil pred plugom in družno potil se z oračem;
 točiš cvetlicam v čaše medu, da pride čebela,
 gnana od tajne skrbi ...

Če nam uspe v naravi, ki nas obdaja, odkriti vsaj nekaj tega, kar je vanjo položil Stvarnik, ne moremo ostati ravnodušni do nje. Dolgujemo ji spoštovanje, zahvalo in tudi pomoč.

Narava nas vabi še naprej: da postanemo stvar med drugimi stvarmi in skupaj z njimi zapojemo in damo hvalo Stvarniku. Pri tem bi moral človek kot **krona** stvarstva biti prvi...

Frančišek Asiški, na njegov god obhajamo svetovni dan živali, govori o taki povezanosti z naravo v svoji **Sončni pesmi**. Ekologi so ga leta 1979 izbrali za svojega zavetnika.

Frančišek je stvarstvo doživljal kot vesoljno bratstvo, katerega del je tudi on sam. Kako je prišel do tega spoznanja? Kaj mu ni bilo to jasno že takrat, ko se je prvič podal na goro Subasio, ki se je dvigala nad njegovim rodnim mestom? Ko se mu

je zazdelo, da je bilo vse okoli njega ustvarjeno samo zanj? Bog mu je vse to podaril, on pa ni mogel zadržati vsega tega zase, ampak je kasneje nekemu revežu razlagal, kako sta bogata. To ni bila le mladostna zasanjanost. Gotovost, da so mu vse stvari brat in sestra, ga je pripeljala do tega, da je skupaj z njimi zapel Stvarniku. Celo smrt, ki je najtežje razumljiva, je v tesni povezanosti z naravo sprejel kot božji dar. Vedel pa je, da to vesoljno bratstvo, v katerem imamo vsi skupnega Očeta, lahko rani človek s svojo hoteno odločitvijo za slabo. Zato v svojo pesem uvršča tudi kitico o odpuščanju.

Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
 tebi hvala, slava
 in čast in ves blagoslov.

Tebi, najvišjemu, edinemu pristoji
 in nihče ni vreden tebe imenovati.

Hvaljen, moj Gospod,
 z vsemi tvojimi stvarmi,
 posebno s soncem, velikim bratom,
 ki razsvetljuje dneve in nas.
 ...

Hvaljen, moj Gospod,
 v naši sestri zemlji,
 ki nas kakor mati hrani
 in nam gospodinji,
 in prinaša različno sadje
 in pisane rože z zelenjem.

Hvaljen, moj Gospod,
 v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
 in prenašajo slabost in trpljenje.

Blagor njim, ki ostanejo v miru,
 zakaj, ti najvišji, jih boš kronal.

Hvaljen, moj Gospod,
 v naši sestri smrti,
 ki ji nihče v življenju ne uide.
 ...

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,

Fr. David Šrumpf, O. F. M.,

St. Raphael Slovene Mission,

313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160

(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)

Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne

St. Raphael Convent,

311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160

Telefon: (02) 682 5478

POKOJNI

+ ANAMARIJA CLANFIELD

Ta teden smo se v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu že drugič zbrali k pogrebni sv. maši. V bolnišnici v Launcestonu na Tasmaniji je v soboto 7. avgusta zvečer umrla **ANAMARIJA CLANFIELD**, roj. BIZJAK. Rodila se je 25. aprila leta 1940 v Gorenjem polju pri Anhovem. Družina se je že med vojno preselila v Trst, leta 1951 pa so z ladjo Castel Bianco prišli v Avstralijo. Skupaj z družino je živela do leta 1956 v taborišču, potem nekaj mesecev v Berrimi in do poroke v Bankstownu. Novembra leta 1964 se je poročila s Petrom Clanfieldom; do leta 1981 je živela družina v Fairfieldu, potem 10 let v Camdenu, leta 1991 pa so se iz Sydneya preselili v Penguin na Tasmanijo. Bila je prva ženska nova Avstralijanka, ki je postala Justice of Peace. Njen oče Jožef je umrl leta 1979, mati Jožefa, roj. Bolčina, pa leta 1983. Med pokojnimi sta tudi že dva njena brata: Franco je umrl star 8 mesecev, Romana pa smo pokopali oktobra 1991 v Canberri. Zapušča moža Petra, hčerko Leanne in dve sestri: Vilmo, por. Kavčič in Lidiano, por. Švigelj. Pogrebno sveto mašo smo darovali v petek, 13.8.1993, potem pa smo pokojno Anamarijo spremili na pokopališče Forest Lawn v Leppingtonu. Naj počiva v miru.

+ MIHAELA BRKOVEC

Pokojna mama **MIHAELA BRKOVEC** (rojena Hariš) se je rodila 27. 12. 1910 na Jezerskem. V domači cerkvi sv. Ožbolta, kjer je bila krščena, je prejela tudi prvo sveto obhajilo in bila birmana. V isti cerkvi se je 29. junija 1931 poročila z Mihaelom Brkovecem. V zakonu sta se jima rodila dva sinova: Danijel in Vinko. Iz Jezerskega se je družina leta 1933 preselila v Kranj.

Zaradi težkih razmer se je mož odpravil v svet za boljšim zaslužkom in se odločil za preselitev v Avstralijo. Sem je prišel leta 1949. Dve leti kasneje je prišel za njim mlajši sin Vinko, leto kasneje žena, leta 1956 pa starejši sin Danijel z družino. Tako je bila vsa družina spet skupaj in živeli so v lepi družinski slogi. Leta 1968 je oče podlegel bolezni.

Pet let po moževi smrti se je preselila v Blacktown k Dimitriju Havrilovaku, po rodu iz Ukrajine. Zaradi bolezni je potreboval nego in pokojna Mihaela je skrbela zanj do svojega odhoda v bolnišnico.

Zadnji teden in pol je preživela v bolnišnici v Westmeadu, kjer so ugotovili, da ima raka. Zdravniki so se odločili za kemoterapijo, na katero bi prihajala od doma. Pred odhodom iz bolniške sobe domov se je zgrudila in umrla zaradi srčnega napada.

Sinova in njuni družini so vedno stali mami ob strani, posebno v času bolezni. Tudi zadnjih nekaj mesecev, ko ji je začelo zdravje pešati, je ostala vedra in pogumna. Kot vse življenje, ji je tudi v tem času vera dajala moč, da ni omahovala. Pokrepčana z zakramenti je v ponedeljek, 30. avgusta 1993 ob 3.08 popoldan odšla h Gospodu.

Brkovecovo mambo bomo vsi ohranili v lepem spominu, najbolj domači, ki jih zapušča: sinova Vinko z ženo Loly in Danijel z ženo Zofko; vnukinji Marinka in Danica ter vnuk Vinko, ki je trenutno v ZDA; pravniki Erik, David, Adrijan, Nikolaj, Krištof in pravnukinji Rebecca in Elly. V Sloveniji zapušča sorodnike v okolici Kranja in Jezerskega.

Pokojna Mihaela je bila tesno povezana z našo cerkvijo in slovensko skupnostjo. To so izpričali tudi prijatelji in znanci, ki so se zbrali pri molitvi v četrtek zvečer in pri pogrebni maši, v petek, 3. avgusta ob 9.30 dopoldne. Po maši smo jo položili v zemljo na slovenskem delu pokopališča na Rookwoodu, kjer tudi njeno telo čaka poveličanja, saj verujemo in upamo, da se pokojna že veseli večne sreče v nebesih.

POROKI

Robert Edwin CENCIČ, Merrylands N.S.W., sin Alberta in Pavle, roj. Gustinčič, rojen 1967, krščen v Paddingtonu N.S.W., in **Vilma Helena TOPOLOVEC**, Merrylands, hči Jožefa in Antonije roj. Stariha, rojena 1970 in krščena v Merrylandsu N.S.W. Priči sta bila: John Russell McCudden in Tania Uljan. Zvestobo sta si obljubila med poročno sveto mašo 21. avgusta 1993 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

Robert je po poklicu električar, Vilma pa ilustratorka. Tudi naša oznanila nosijo njen pečat, saj je izdelala zanje obliko in opremo. Obe družini živita v naši soseski in tako je bila poroka še bolj domača. Ko jima čestitamo jima želimo obilo božjega blagoslova na

njuni življenjski poti, toliko bolj veseli, saj je nastala nova, zares slovenska, družina.

V soboto, 11. septembra pa sta se v naši cerkvi poročila **Borislav BAZIKA**, Penrith N.S.W., sin Zoltana in Dragice roj. Kekić, rojen leta 1967 v Sydneyu, krščen v Surry Hillsu N.S.W., in **Irawati Valencija Yamin**, Penrith N.S.W., hči Edwardusa in Elsawati roj. Oei, rojena leta 1969 v Sibolgi v Indoneziji in krščena v Jakarti, Indonezija. Priči sta bila Ivan Vernot in Maria Agostino. Njeni domači so prišli iz Indonezije, da so prisostvovali poroki.

Želimo jima božjega blagoslova in sreče v družinskem življenju.

SVETE MAŠE ZA SLOVENSKE SKUPNOSTI

V FIGTREE so svete maše vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, oktobra pa tudi vsako sredo. Ob nedeljah so maše ob 5. uri, ob sredah pa ob 7. uri zvečer; po sveti maši pa je priložnost za srečanje v klubu. Gospem iz kluba Planica se lepo zahvaljujemo za večerjo, ki nam jo pripravijo.

V CANBERRI je slovenska sveta maša vsako tretjo nedeljo v mesecu. To bo 17. oktobra in 21. novembra. Do četrte ure popoldne se zberemo v cerkvi v Garranu, A.C.T. Klubu Triglav smo hvaležni za gostoljubje.

Za rojake v NEWCASTLU je sveta maša vsako peto nedeljo v mesecu, če jih mesec ima. Tako bo tam naslednja sveta maša 31. oktobra ob 6. uri zvečer. Klubu Tivoli najlepša hvala za pripravo srečanja po sveti maši.

V QUEENSLAND pride slovenski duhovnik 20. in 21. novembra. Na Zlati obali bo maša v soboto ob 8. uri zvečer, v Brisbanu v nedeljo ob 11.30 dopoldne, popoldne ob 3.00 pa bodo molitve za pokojne pri kapelici ob klubu Planika. Lepo vabljeni.

OČETOVSKI DAN smo praznovali slovesno in veselo. Pri sveti maši smo molili za blagoslov v naših družinah, očetom pa so v znamenje spoštovanja pripeli rdeče nageljne. Po maši je bila v čast očetom proslava v dvorani. Najprej so nastopili otroci sobotne

Dve fotografiji iz naše letošnje proslave Očetovskega dne. Nastop ženskega in moškega pevskega zbora – oba opisuje gornje poročilo in nam celo pove, kaj je ženski zbor pel . . .

Slomškove šole; lepo so zapeli, čeprav je bila s. Francka kar malo razočarana, saj jih je prišlo le nekaj. Za njimi je zapel ženski del našega mešanega zbora, ki je tudi to nedeljo lepo obogatil bogoslužje. Verjetno niso mislile nase in na svoje može, ko so zapele »Zaklala žena raco, možu je dala taco... zaklala je kopuna, možu je dala kljuna... Jej, le jej preljubi mož, da hitro debel boš...« Sicer pa so može potolažile z zagotovilom: »Glažek še ni prazen...« Za zaključek so si zapeli može sami. Ubrano in praznično je zazvenela njihova pesem in oznanila, da je danes tudi praznik očetov, ki globoko čutijo in doživljajo lepoto slovenske besede in pesmi. Hvala za njihov trud in žrtve, ki so jih pripravljene vložiti v ohranjanje lepega petja.

Proslavo je pripravila s. Francka, ki je kot zborovodkinja tudi vodila vse tri pevske skupine. Njej in nastopajočim velja iskrena zahvala. Popoldne sta ženski in moški zbor odšla še na Triglav in tudi tam obogatila proslavo. Hvala jim tudi za to znamenje povezanosti. Zahvala pa tudi II. delovni skupini, ki je pripravila dvorano in poskrbela za hrano in pijačo.

Letošnji »CAR RALLY«, ki sta ga organizirala Edi in Lucija Dekleva, je prinesel nove zmagovalce in torej tudi prireditelje Car rallya '94. To sta BORIS in RENATA KOBAL, njuna nagrada pa je bil tečaj za potapljanje, dar Deep & Diving North Ryde. Drugo mesto sta zasedla Robert McAuley in Marjeti Bolko, tretje pa Haydn Pring in Marinka Brkovec-Pring. Za nagrade so dobili Australian Road Atlas, ki sta ga darovala prireditelja.

Vsem sodelujočim in uvrščenim iskrene čestitke, še posebej seveda najboljšim. Zahvala pa organizatorjem: Deklevovim in Bavčarjevim ter Bolkovim, ki so jim pomagali pri pripravi piknika.

V nedeljo 12. septembra je bilo pri nas **PRVO SVETO OBHAJILO**. Prvoobhajanci so bili: CHRISTOPHER DEKLEVA, ANDREW GLUŠIČ, NADIA KATIČ, TANIA KOPŠE, MATEJ KOŠOROK, MATTHEW MUNDAY IN NATHAN ŠAJN. Upam, da prvo obhajilo ni ostalo družinski praznik za tiste, ki so imeli prvoobhajance, ampak, da nas je vse spomnilo na naš odnos do presvete Evharistije.

Prav lepa zahvala gre gospe Milki Stanič, ki je tudi letos prvoobhajance pripravila na to njihovo srečanje z Jezusom.

Že pri praznovanju očetovska dneva sem omenil **MOŠKI ZBOR**. To je bil njihov prvi nastop. S pesmijo želijo povezati rojake iz Sydneya in okolice. Pevci in zborovodkinja s. Francka čutijo, da je

premalo slovensko pesem ljubiti tako, da jo radi poslušajo, ampak jo hočejo gojiti in prenašati na naslednje rodove v Avstraliji. Hkrati pa želijo, da bi bila pesem znamenje edinosti in sprave, zato so iz preteklosti vzeli s seboj samo predanost petju in znanje ter začeli znova. Čeprav so nekateri že desetletja prepevali morda pri Triglavu, ali (in) v Merrylandsu, hočejo dati vsem priložnost, da zapojejo skupaj. Veseli bodo vsakega, ki se jim je pripravljen brez predsodkov pridružiti, saj je pesem, ki zveni iz večih grl lepša, če pa kipi iz src, ki so si blizu pa najlepša. Če bi Prešeren danes pisal Zdravljico bi gotovo najprej avstralskim Slovincem posvetil verz: »Edinost, sreča, sprava, k nam naj nazaj se vrnejo...« Zbor ima vaje vsak torek ob 7.30 zvečer v Merrylandsu. Pevci lepo vabljeni!

MLADINSKI KONCERT se hitro bliža. Mladi iz SYP, ki skrbijo za pripravo in program so se lotili dela z vso resnostjo. To seveda ne bo samo koncert, ampak, kar je enako ali še bolj pomembno, srečanje mladih. Vsako srečanje in vsaka drugačnost človeka obogati. Koncert pa je tudi znamenje upanja, da je tudi mlada generacija pripravljena ohraniti slovensko kulturo, besedo, pesem in narodno zavest.

OKTOBER je mesec, posvečen molitvi. Prvo nedeljo v oktobru, to je 3., bomo poromali v Earlwood, kjer bo ob 3. uri popoldne sv. maša, potem pa rožnovenska pobožnost za mir.

Marija romarica bo v oktobru romala iz družine v družino. To naj bo dan ali večer, posvečen predvsem družini in skupni družinski molitvi.

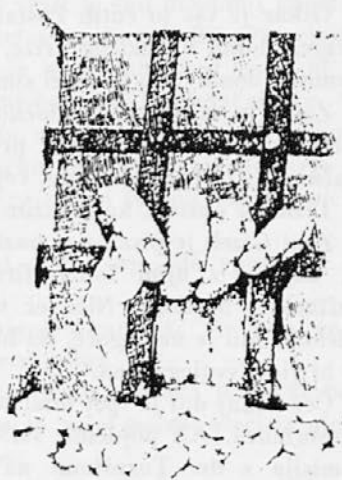
Čeprav nadangel Rafael goduje 29. septembra, bomo obhajali **ŽEGNANJE** skupaj z **DVAJSETO OBLETNICO POSVETITVE CERKVE** 10. oktobra. Kot vsako leto na žegnanje, bo tudi tokrat **PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV**. Tisti, ki praznujete okrogle obletnice, oglasite se! Takrat bo med nami tudi naš redovni prestojnik, provincial p. Polikarp Brolih.

Čeprav 20 let ni niti dolga, niti kratka doba, nas nikakor ne sme pustiti, da bi počivali na lovorikah. Prav pa je, da se Bogu zahvalimo za vse, kar smo dobrega prejeli - pa ne samo v teh dvajsetih letih in v tem domu, ampak ves čas, preko 40 let, odkar slovenski duhovniki in sestre delujemo v Avstraliji. Za preteklost se bomo iskreno zahvalili, prihodnost pa vzeli v svoje in položili v božje roke.

P.DAVID

MOJE CELICE

TELEGRAM

VELIKI šmaren. Po kosilu smo kot po navadi oddali posodice ali "porcije", kot smo jih imenovali. Pripravljali smo se na sončenje. Pod oknom smo se vrstili in si grelji hrbte. Hipoma je zaškrtal ključ v vratih. Skočili smo v vrsto.

"Mirno!" je zaklical Oskar. Vse je utihnilo.

"Črepišek!" je zaklical paznik.

"Da!" se je oglasil Oskar, ki je edini smel stati pri vratih.

"Pridite ven!" je sledil ukaz.

Paznik je vrata priprl.

"Kaj bo?" je nekdo pošepetal. "Ali ga bodo odpeljali?"

Nestrpno smo čakali. Zavladala je tišina.

Vrata so se ponovno odprla in Oskar se je vrnil v celico. Bil je bled. Roke so mu visele ob bokih. Zamišljeno nas je gledal, kot bi prvič stopil med nas.

"Kaj je bilo?" smo vprašali vsi hkrati.

"Telegram!" je rekel.

"Kakšen telegram? Ali si pomiloščen?"

"Ne, ne! Žena je poslala telegram. Rodila je sina."

"Kje pa je telegram? Daj, pokaži!"

"Prosil sem, naj mi ga izročijo, a niso hoteli. Le prebrali so ga."

"Kdaj je rodila? Kako je z njo? Sta zdrava?" so deževala vprašanja.

"Prosim, pustite me," je rekel. Umaknil se je v kot, sedel po turško na tla, naslonil komolce na kolena in si z dlanmi zakril obraz. Bil je doma.

Žena je bila noseča, ko so ga zaprli. Ostala je brez sredstev. Sama je rinila naprej. Dolgo časa je bila prepuščena dobrim ljudem. Težko je prebolela njegovo smrtno obsodbo. Zdaj pa ji je bilo še bolj hudo, ko je rodila sina in je imela moža v ječi.

NAŠE NABIRKE

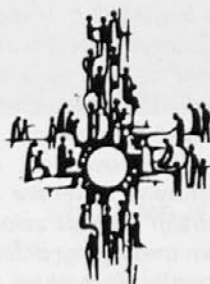
BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$40.— Štefanija Smole; \$22.— Fredi Drganc, \$20.— Jelka Kutin, Louis Širca, Maura Vodopivec, Emilia Walls; \$15.— Martin Rovtar, Jean Sluga, Josephine Hvala; \$10.— Ivan Pišotek, J. & M. Ivanuša, Karlo Štrancar, Lojze Kolenc, Pavla Čuk, Tone Urbanc, L. & M. Klemen, Marija Mocičko, Milan Prešeren, Anne Pančur; \$5.— Ivan Damiš, Pavlina Božič, Anton Ferfila, Zdenka Novak; \$2.— Matovž Kokelj, Franc Vogrin.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:
\$5.— Jožef Gosak & Fam. (za lačne).

K STROŠKOM GRADNJE
CERKVE V ŽUŽEMBERKU:
\$500.— N.N.

DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

STE opazili, da so te MISLI delno že sestavljene na računalnik? Doslej sem uporabljal IBM-Electronic composer, ki pa ga ne izdelujejo več ter bo tudi delov za popravilo kmalu zmanjkalo. Tako so bile MISLI primorane najti novo pot. Slejkoprej bi tako morale sprejeti računalnik.

Naj se ob tej priliki zahvalim Sandri Krnel za dobre nasvete pri nabavi računalnika. In zahvala našima gostoma iz domovine, Angeli ter Zdravku Čuku, ki sta pripravila računalnik za potrebe uredništva ter uvedla urednika na to novo in neznano področje. — Urednik

Republika Slovenija
Parlament
Canberra, A.C.T.,
13. 9. 1993

Dragi Slovenci v Avstraliji!

V imenu slovenske parlamentarne delegacije, ki sodeluje na 90. Konferenci Interparlamentarne Unije v Canberri, pozdravljam vse Slovence, ki živijo in delajo v Avstraliji. Zelo žal nam je, da zaradi delovnih obvez delegacije v Canberri in takoj zatem v Sloveniji, ne moremo obiskati več mest in se podrobneje seznaniti z življenjem slovenske skupnosti v Avstraliji in delovanjem njihovih organizacij.

Visoko cenimo delovanje slovenske skupnosti pri ohranjanju slovenstva in njeno podporo v času osamosvajanja Slovenije. Ponosni smo, da je slovenska skupnost dosegla v Avstraliji tako visok ugled. V razgovoru z g. McLeay-em, vodjem avstralske delegacije na interparlamentarni konferenci in predsednikom skupine avstralsko-slovenskega prijateljstva, je bilo poudarjeno, da je visoko spoštovana slovenska skupnost v Avstraliji podlaga zelo dobrih odnosov med dvema državama. Kot predstavniki slovenskega parlamenta vam lahko zagotovimo, da bomo storili vse, da se sodelovanje Slovenije s skupnostjo še poglobi.

V razgovorih s slovensko skupnostjo v Canberri in Sydneyu bomo lahko deloma spoznali nekatera odprta vprašanja našega sodelovanja. Z velikim veseljem in zadovoljstvom pa bomo odgovorili, v času našega bivanja, tudi na vsako vaše vprašanje ali telefonski klic preko našega veleposlaništva.

Vsem Slovcem v Avstraliji želimo obilo uspehov in vas lepo pozdravljamo,

*Zoran Thaler,
vodja delegacije*

Oskar je vse to čutil. Postal je nemiren, nervozen. Potrgal bi mreže, zlomil bi jeklene križe, razbil vrata, da bi mogel vsaj za trenutek domov, da bi videl sina. Prvega sina!

Začel je misliti na bodočnost. Na cigaretno škatlico je risal načrte za novo hišo: tloris, prerez, pritličje, nadstropje. Vse je zračunal. Živel je z družino, čeprav ji ni mogel pomagati.

Težko je opisati, kaj družinski oče čuti v takem trenutku.

Ženi Gizeli je pisal, naj pazi na zdravje, na otroka. Naročil ji je, naj se z njim fotografira, in sicer s pokrivalom kot Raffaelove Madone. Nič več ni mislil, da je na smrt obsojen. Zdelo se mu je nemogoče, da bi bil odtrgan od družine, da nikoli ne bi videl svojega sina.

Čez nekaj dni je spet udarilo med nas. Odpeljali so Oskarjeva soobtoženca. Ali pojdemo vsi? Kmalu zatem je prišla v celico komisija z dr. Turnškom na čelu. Oglevali so nas in nas spraševali, od kod smo, zakaj smo obsojeni itd. Dr. Turnšek je bil gospodar črede, ki je zašla v to stajo. V njegovih rokah smo bili. Če je določil ali podpisal, naj tega in tega izpustijo, so ga morali izpustiti. "Velika živina," smo rekli.

Kmalu smo dobili še dva obsojenca. Prišla sta K. in T. Prvi Ljubljčan, drugi Mariborčan. Oba so obsodili zaradi sodelovanja z esesovci.

Prvotni mir je izginil. Tudi molitev je utihnila, zaradi ljubelega miru, ki ga je skalil T. Pokazal je vso svojo podlost. Delal pa se je najbolj nedolžnega med vsemi.

SADIST

DNEVI so postali dolgi. Nestrpno smo čakali odločitve višjega sodišča. Domačim in nam so dovolili, da smo pisali vsakih štirinajst dni dopisnico. Vsaka beseda je bila preiščena. Na vsaki dopisnici, ki je prišla od doma, je bil pečat: Pregledano! Domači so sporočali vsakdanje novice: o delu, o vremenu, o težavah. Le tu pa tam sem med vrsticami razbral, kaj so hoteli povedati.

Nekega dne se pojavi na vratih paznik Kenk. Natihoma je odprl vrata. Užival je, če je koga zalotil v prekršku.

"Mirno!" je zarjul Oskar, ko ga je zagledal. Planili smo v vrsto. Paznik je bil vesel. Zavedal se je svoje oblasti. Čakali smo.

"Kragelj!" je poklical. "Pojdite z mano!"

Vztrepetal sem in stopil iz vrste. Za druge se ni zmenil. Zaprl je vrata in me spremljal po hodniku. Šla sva po stopnicah v prvo nadstropje. Hiše nisem poznal, zato nisem vedel, kam me pelje. Pozneje sem ugotovil, da me je vodil v govorilnico. Tam je odprl neko sobo in mi ukazal, naj počakam.

"Kaj bo?" sem si mislil. "Morda je zagovornik? Morda sem pomiloščen?"

Nestrpno sem čakal.

Vrata, ki so bila priprta, so zacvrkutala in se počasi odpirala.

Zagledal sem visoko postavo. Med vrati je stal nekdanji kapetan Stane. Zdaj je bil major. Ni prišel v uniformi. Bil je v civilu. Svetlorjavo obleko je imel. Stal je vzravnano kot tisti, ki se zaveda svoje veličine in moči. Nekaj časa me je gledal molče. Ne gledal, prebadal me je z očmi. Na njegovih ustnicah je zaigral sarkastičen nasmeh. V tem nasmehu sem videl zmagoslavje in poniževanje. Priprl je veke, da so se zenice še bolj ostro zapile vame.

"Kako je, Kragelj?" je vprašal. Čutil sem, da vprašanje ni iskreno.

"Tako!" sem odgovoril in skomignil z rameni. "Ne vem, če si morete predstavljati, kako je v smrtni celici."

"Saj bo kmalu bolje!" je rekel. Njegov nasmeh je bil še bolj prezirljiv. Z desnico je segel v žep in začel počasi vleči iz njega bel papir. Oči ni odmaknil od mene.

"Tole sem vam prinesel," je dodal. "Vrhovno sodišče je potrdilo vašo smrtno obsodbo. Preberite!"

Čutil sem, kako uživa. Zdel se mi je kot tiger, ki s kremplji beza svojo žrtev in se igračka z njo, preden jo zaduši.

Čeprav sem se premagoval, se mi je roka tresla, ko sem bral odlok vrhovnega sodišča.

"Zdaj imate možnost, da napravite prošnjo za pomilostitev na prezidij v Beograd. Toda ni upanja. Kragelj, Primorske ne boste več videli."

Utihnil je. Zdelo se mi je, da posluša utripe mojega srca. Njegovo okamenelo, ledeno srce je zaprlo svoje zaklopke.

Čakal je. Oba sva molčala.

"Zdravo!" je rezko dodal, se po vojaško osuknil in s hitrimi koraki izginil po hodniku.

Paznik se je vrnil in me odpeljal v smrtno celico.

"Kaj je bilo?" so vsi planili vame.

"Vrhovno sodišče je potrdilo smrtno obsodbo," sem razlagal.

"Kdo ti je povedal?"

"Oficir, ki me je prijel in zasliševal."

Do podrobnosti sem jim pripovedoval o tem srečanju. Niso mogli verjeti.

"Sadist!" se je oglasil nekdo.

"Zares, pravi sadist!" so ponavljali za njim. Vsi smo čutili, da se je zgodilo nekaj, kar človeka ponižuje.

Kaj je le imel od tega? sem premišljeval v svojem kotu. Ali niso tako delali v nemških taboriščih? Naslajali so se nad svojimi žrtvami. In človeštvo je obsodilo take ljudi in metode! Zakaj jih sedaj drugi posnemajo? Človeška zloba res ne pozna meja! Nalezljiva je in kogar okuži, naredi iz njega zver v človeški podobi.

Najhujše je, če človek uživa ob nesreči svojega bližnjega. V njem je ljubezen zamrla.

/Nadaljevanje prihodnjič/

Postojnska jama

STRAH ME JE

Od mene
se obračam,
sinek moj,
kakor da več nisem
samo tvoj.

Globoko spanje
spiš
ko jaz ne morem
spati,
sladke sanje
sanjaš,
ko jaz nimam
sanj.

Strah me je.
Nekdo
stoji pred vrati.

Tone Kuntner

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (8) 346 9674 – Fax: (8) 346 3487

Dne 21. avgusta je bila s krstom sprejeta v našo skupnost **Lauren Rose Foley**. Starši so Peter William in Frances Anita r. Šnofl. Botrovala sta Mary Ivančič in Franc Šnofl. Lauren želimo, da bi rastle ne le telesno, ampak tudi v veri.

Na nedeljo 29. avgusta smo imeli po maši kosilo. Dobiček je bil namenjen za kritje stroškov potovanja našega ansambla na Mladinski koncert v Sydney.

Na nedeljo 5. septembra, ki je posvečena očetom, smo se pri maši z molitvijo spomnili vseh naših živih in pokojnih očetov. Po maši je bil kratek kulturni spored - pozdrav našim očetom. Elizabeth Sužnik, Filip Ivančič in Rosemary Poklar so nam prebrali odlomke del naših pesnikov in pisateljev, ki je vsak na svoj način opisoval svojega očeta.

Po končanem sporedu smo se spomnili zaslužnih mož v naši skupnosti in izbrali tri očete leta: na to mesto je prišel Niko Bric, ki že dolgo časa skrbi, da je naša zelenica urejena in kadarkoli je potrebna pomoč, je nam na razpolago; dalje Tone Jesenko - že vrsto let predsednik našega središča, ki žrtvuje veliko časa za naše središče, in pa Lojze Perko, ki je vsa leta iskreno predan verskemu središču. Z ženo Bojano nimata lastnih otrok, pa zato res po starševsko skrbita za duhovnika. Ob tej priliki hočem pokazati hvaležnost in da res cenim vsako pomoč.

Nazadnje smo odšli še v dvoranico, kjer so naše gospodinje pripravile zakusko ter pogostile može in očete. Ob tej priliki bi se rad posebej zahvalil Silvi Šajn, ki zelo požrtvovalno vodi kuhinjo in vedno poskrbi, da smo vsi postreženi in s hrano zadovoljni. Naj poudarim, da ima večina žena naše skupnosti izreden čut za skupnost ter jim ni žal ne časa ne denarja. Vsi se staramo in blagodejen je občutek, da je v skupnosti lepo. Zato hvala vsem za vašo pomoč in potrpljenje.

Na nedeljo 12. septembra smo imeli po maši v

cerkvi predstavitev nove knjige - pesniške zbirke rojaka naše skupnosti **Ivana Burnika Legiša**. Gospa profesor Marta Skrbiš je pripravila program in s sodelavci predstavila zbirko pesmi ZA PEST DROBIŽA. Izvedba programa se je dotaknila naših src in hvaležni smo pesniku, da nam nudi, kar je v tišini in sveti zbranosti koval. Zares humano je, da gre ves dobiček od prodanih knjig za Otroško kliniko v Ljubljani. Zato sem prepričan, da bodo rojaki radi segli po knjigi ter s tem dali priznanje pesniku in podporo bolnim otrokom, ki potrebujejo naše pomoči.

Ivan, vam gre zahvala za iskrene izpovedi, gospe prof. Marti pa za predstavitev knjige.

NAŠI POKOJNI: Dne 1. septembra je v Queen Elizabeth bolnišnici, Woodville, umrl rojak CIRIL TESTEN. Pokopan je bil 4. septembra v Enfieldu. Žal za enkrat nisem dobil več podatkov. Žena pokojnikova ni Slovenka in je trenutno v bolnišnici, sin pa je v Angliji. Puževa Meri mi je obljubila, da bo ob priliki dobila več zaželenih podatkov.

Ker skrbim tudi za rojake W.A., sem dobil sporočilo o smrti tamkajšnjega rojaka SLAVKA KOROŠCA. V Alfred Hospitalu v Melbournu je kot srčni bolnik čakal na primerne darovalca srca, pa so mu žal odpovedale ledvice. Podlegel je 13. avgusta. Pokojnik je bil rojen 26. junija 1931 v Celju, v Avstralijo pa je prišel 5. maja 1959. Njegovo truplo so prepeljali v Perth, da je bil pokopan tam kjer je živel. Zapušča ženo Anico in štiri otroke. Iskreno sožalje žalujočim, pokojni pa naj najde mir in počitek pri Bogu.

Zvedel sem tudi za smrt rojaka, ki je dolga leta živel med nami v Adelaidi (okraj Woodville), po smrti žene Minke pa odšel v rodno domovino, da tam preživi mirna stara leta. JANEZ KVEDER je umrl 1. septembra v Trziču na Gorenjskem in bil 3. septembra tam pokopan. Pokojnik je bil rojen 11. maja 1910 v Bohinjski Bistrici. Leta 1933 je v Ljubljani končal elektrotehnično šolo. Nato je služil pri vojnem letalstvu v Skopju in prišel v začetku vojne leta 1941 z delom jugoslovanske vojske in begunsko vlado v Egipt. V Avstralijo je emigriral iz Londona s svojo ženo Minko r. Kobal v Idriji, ki jo je spoznal v Angliji. Živela sta v adelaidskem okraju Woodville in bila med nami znana, priljubljena in spoštovana. Naj bo pokojnemu Janezu lahka slovenska zemlja!

P. JANEZ

pravičnihih

ZNANO je, da demokracija omogoča osebno svobodo, da pa nikogar ne sili, da bi bil svoboden. Omogoča tudi pravičnost, a je ne zagotavlja, prav kakor ni porok miselne jasnosti ali sprejemanja resnice med ljudmi, ki žive v njenem političnem okviru. Vse to je prepuščeno osebam, ki družbo sestavljajo. Osebna iniciativa ni pravilo demokracije le na gospodarskem, temveč tudi na moralnem področju.

Zato se katoličani hudo motimo, če verjamemo, da je z nastopom demokracije, ki je na Slovenskem nadomestila še ne popolnoma razpadli totalitarni sistem, naša družbena naloga opravljena. Delo se v resnici šele začinja. To, kar je bilo prej v veliki meri zaupano le tistim, ki so bili pripravljeni vzeti nase težo vidnega ali skritega mučenja, je zdaj skupna odgovornost, ki ne opravičuje izjem.

Demokracija lajša osebno zvestobo vrednotam ter gladi odnose v družbi, kar pa ne pomeni, da bi se zaradi nje bivši nosilci komunističnega sistema v bistvu spremenili. Kdor je lagal, laže še naprej, kdor kradel, poskuša zdaj isto na drug način, kdor je strahoval, poizkuša z istim namenom nove metode; kdor je manipuliral javno mnenje, dela podobno tudi pod plaščem demokracije. Kljub stalni možnosti osebnih spreobrnjenj desetletja korupcije ne izginejo brez sledu. Kdor se je z njo okoriščal, jo s pomočjo tovarišev skrbno prikriva, tiste pa, ki bi radi stvari razčistili, poskuša zamotati v mrežo še vedno nedodelane zakonodaje. Tako more med ljudstvom, nevajenim politične svobode, upadati zaupanje v uresničitev pravne države. **Žalostno in skoraj neverjetno je, kako celo nekateri prepričani demokrati mislijo, da jim bo mogoče graditi mlado slovensko demokracijo na zgodovinskih osnovah ali celo na pravnih temeljih totalitarizma, ki v resnici teh temeljev ni nikdar priznaval, kaj šele spoštoval.** Menijo, da je v revolucionarnem nasilju in o preteklih krivicah bolje molčati, ali vsaj zavzemati do njih nejasna, mlačna stališča. To naj bi ljudstvu prijalo. Ne zavedajo pa se, da postajajo na ta način sami sokrivi zamolčanih krivic, zločinov, korupcije in propagiranih laži. Kljub temu, da si niso umazali rok s krvjo ali s krajo, kljub osebni skromnosti in poštenosti so prestopili prag zvestobe pravici in resnici. Soodgovorni so za nerazčiščeno zlo.

Če nejasnost res prija večini, je to za slovensko družbo lahko usodno. **Zato je neodložljiva**

dolžnost političnih voditeljev, ki jim je slovenstvo res vrednota, poudarjati dan za dnem, da more nastati in obstati pravna država le tam, kjer sta resnica in pravica ponovno pridobili splošno veljavo in spoštovanje, katera so jim skozi desetletja načrtno jemali. S tem v skladu pa morajo tudi delovati. Ne smejo gledati prekrizanih rok, na primer, da postajamo narod, ki mirno živi sredi nešteti grobišč pomorjenih rojakov, za katerih smrt ni nihče odgovoren. **Brezbriznost izvoljenih predstavnikov na tem področju pomeni krivico do rajnih, pa tudi do volilcev, ki zaupajo v njihovo pravičnost.**

Nima pomena razpravljati, če ta ali oni javni delavec tega ne opazi zaradi kratkovidne nerazgledanosti, moralne otopelosti, koristolovstva ali iz bojazni, da bi ostal sam. Posledice so za narodno občestvo v vseh primerih enake: večajo miselno zmedo in težo krivic.

Kdor se boji, da bi izgubil priljubljenost, ker dela po vesti, naj pomisli, da je resnični voditelj večkrat osamljen. Nakaže smer in ne koraka za množico. To je eden od križev vseh voditeljev, ne le političnih. Njihova končna preizkušnja je v odločitvi, da ne glede na javno mnenje pogumno stopijo na pot, ki jo spoznajo za pravo, ker izhaja iz moralnih vrednot, vodi prek razčiščene preteklosti ter prav zato omogoča pravičnejšo in bolj zadovoljivo sedanost. Takim osebnostim prično ljudje končno zaupati in jim slediti.

Krščanski javni delavec črpa pogum iz vere v neizčrpano silo vrednot. Ne navezuje srca na neposredni uspeh ali na čast; v upravljanju oblasti vidi potrebno, a ne edino sredstvo za družbeno prenavo. Ve, da vsaka jasna beseda v službi resnice prinaša svežega zraka v družbeno življenje, in tako osvobaja osebo in narod. Resnici pa, na kateri temelji pravičnost, ni mogoče služiti brez treznega poguma, ki je moralna krepost.

Z VSEH VETROV

KOMAJ JE UMRL, že slišimo odmev njegovega krščanskega zgleda. V nadškofijski ordinariat v Mechelenu pri Bruslju je prispelo že na tisoče pisem, ki izražajo željo in prošnjo za pričetek postopka proglasitve belgijskega kralja Baudouina za blaženega. Belgijski kardinal Danneels je izjavil, da osebno zagovarja mnenje vernikov, ki jim kraljev zgled nekaj pomeni. "Zame je bil pokojni kralj Baudouin nedvomno svetnik. Pričakujem dan, ko se bo na njegovo priprošnjo zgodila ozdravitev ali kak drug čudež," je izjavil časnikiarjem. Opozoril je na kraljevo asketsko življenje in na njegovo zahtevo po solidarnosti in bratstvu vseh Belgijcev. Pokojni kralj ni nikdar skrival svojega katoliškega prepričanja in svoje globoke vernosti. Vsak dan se je udeleževal svete maše in redno je prejemal svete zakramente.

GLEDE kraj cerkvenih dragocenosti ni na Poljskem nič boljše kot po drugih evropskih državah, tudi Sloveniji. Prekupčevalci stikajo za starimi umetninami in ropajo cerkve kjer le morejo. Predno ugotovijo krajo, je ukradena stvar že v drugi državi in na črno prodana. Nedavno so nemški cariniki v nekem poljskem avtu odkrili 71 dragocenih ukradenih ikon. Od 14,750 poljskih cerkva jih je bilo že veliko vlomljenih in okradenih. Samo lani je bilo na Poljskem prijavljenih 1200 vlomov v svetišča.

PETA SVETOVNA ekumenska konferenca je privabila 350 predstavnikov raznih Cerkev v špansko božjepotno središče Santiago de Compostelo. Od 3. do 14. avgusta so se srečavali in iskali novih poti za večjo skupnost kristjanov. Med predstavniki je bilo tudi 28 katoličanov. V skupnem

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS

Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

poročilu so poudarili, da se hočejo krščanske Cerkev z novo močjo zavzemati za pravičnost, mir in spravo med narodi.

"KNJIGA LETA" postaja novi Katekizem katoliške Cerkev. Izšel je že v italijanskem, francoskem, španskem, katalonskem, romunskem in nemškem prevodu. Slovenski je v pripravi in ne bo dolgo, ko ga bomo dobili. Doslej so prodali že nad tri milijone izvodov - znak, da katoličani želijo vedeti, kaj Cerkev uči. Čutijo, da jim je ta knjiga blizu. Jasnosti hočejo, ki jo je na svetu, tudi glede verskih naukov, vedno manj. Razglas svobode vesti na zadnjem koncilu je marsikaj zameglil in morda bo prav ta novi katekizem stvari postavil v pravo luč in iskrenim kristjanom osvetlil pot.

PAPEŠKI SVET ZA KULTURO je bil ustanovljen z odlokom Motu proprio dne 25. marca letos. Ta nova papeška ustanova združuje dve dosedanji pomembni instituciji Svetega sedeža: Svet za dialog z neverujočimi in pa Svet za kulturo. Slovenci si štejemo lahko v ponos, da sta kar dva sinova našega naroda člana tega sveta. Dr. Franc Rode, lazarist in dosedanji tajnik Sveta za dialog z neverujočimi je bil imenovan za tajnika nove ustanove. Papež ga je ob tem imenovanju tudi povišal v prelata. Med člane Sveta za kulturo pa je papež imenoval tudi torontskega nadškofa dr. Alojzija Ambrožiča.

Namen novega sveta je usklajati kulturno dejavnost Svetega sedeža, pospeševati dialog in sodelovanje Cerkev s svetovnimi kulturnimi organizacijami kot n.pr. z UNESCO.

KRITIKA AMERIŠKE TELEVIZIJE: v eni uri prikaže svojim gledalcem pet do šest nasilnih dejanj in vsaj dva umora na en večer. Celotno otroških oddajah lahko vidimo dvajset do petindvajset nasilnih dejanj, navadno ob sobotah dopoldne. To je okolje, v katerem doraščajo ameriški otroci, pa tudi odraslim ni ravno v korist. Kdor gleda več televizijskih sporedov, je večji pesimist, več zla projicira v svet okrog sebe, počuti se bolj ogroženega in počasi pa gotovo postaja suženj televizije. To pa je skoraj neozdravljiva bolezen.

KARDINALSKI ZBOR šteje danes 148 članov. Od teh pa je 40 starih nad 80 let in po pravilih nimajo več pravice voliti papeža. Najstarejši kardinal je kitajskega rodu, Ignatius Gong Pin-mei, ki ima 92 let. Je uradno še vedno šanghajski nadškof, kar je postal leta 1950. Po nekaj letih ga je komunistična vlada obtožila "veleizdaje" in

"članstva v kontrarevolucionarnem gibanju". Obsojen je bil na dosmrtno ječo, leta 1985 pa pomiloščen in izgnan. Zdaj živi v ZDA.

OSMI SVETOVNI DAN MLADIH je bil letos v Denverju, ZDA, dne 14. avgusta in udeležil se ga je tudi papež Janez Pavel II. Mladi iz vsega sveta so se zbrali, da bi izpovedali vero Cerkve, da v Jezusu pridemo do polne resnice o naši človeški in večni usodi. Jedro papeževih srečanj je bilo v denverski stolnici, kjer je govoril 350 predstavnikom mladih z vsega sveta, tem pa se je pridružilo še 400 mladih iz 139 severnoameriških škofij ter 200 drugih gostov. Papeževa maša je bila na praznik Marijinega vnebovzjetja v Cherry Creek State Park-u.

Papež se je srečal tudi z ameriškim predsednikom Clintonom, najprej na letališču, potem pa še na jezuitski univerzi "Regis University".

IZ HRVAŠKE poročajo, da so doslej štirje pripadniki modrih čelad (Unproforja) umrli za aidsom. Dva sta umrla v eni zagrebških bolnišnic, dva pa so vrnili v njuno domovino. Hrvaška je že na začetku mandata modrih čelad zahtevala, naj bi šli vsi vojaki, oficirji in drugo osebje modrih čelad skozi zdravniški pregled glede aidsa, vendar njene zahteve niso upoštevali in izpeljali.

NA SVETU je res malo novega. Doslej smo mislili, da je žvečilni gumi iznajdba našega časa, pa ni. Iz Švedske je prišlo poročilo, da so arheologi na otoku Orust pred zahodno švedsko obalo našli 9.000 let star žvečilni gumi - mešanico smole in medu. Na podlagi odtisov zob pa so tudi dognali, da ga je žvečil in izpljunil mladoletnik.

ORGANIZACIJA CSI (Christian Solidarity International) je opozorila svet s sporočilom, da danes v 22 deželah preganjajo kristjane. Zgled take države so Egipt, Iran, Sudan (od tu koordinirajo fundamentalistično islamsko "internacionalo") in tudi v Pakistanu se je verska nestrpnost v zadnjem času občutno poslabšala. Lista dežel sega od Braziliije, Haitija, Turčije, različnih muslimanskih držav Afrike, Saudske Arabije do Vietnama in Indonezije. V Kitajski je vlada lani okrepila nadzor nad verskimi dejavnostmi. Katoličani in protestanti so vedno bolj izpostavljeni aretacijam, udarcem, preselitvi in razlastitvi, ker - po poročilu CSI - živijo svojo vero zunaj "patriotskih", režimu zvestih verskih skupnosti. V večinioma krščanskih deželah pa država dela zlasti proti duhovnikom, ki se

zavzemajo za človekove pravice, za pravičnost in politične reforme. Hitro postanejo tarče državnega preganjanja in najbolj brutalnih posgov s strani oboroženih opozicijskih skupin, naj bo to v Braziliji, Kolumbiji, na Filipinih ali Peruju.

Tudi papež Janez Pavel II. je že nekajkrat izrazil svoje prepričanje in svojo skrb, da se je splošni položaj človekovih pravic v zadnjih dvajsetih letih zelo poslabšal.

GOVORICA OROŽJA je edini jezik, ki ga danes poslušaj v Bosni in Hercegovini, je mostarski škof Ratko Perić povedal na tiskovni konferenci. Po njem so možnosti za mir tam zelo majhne. Politične velesile tiho dopuščajo napade in tudi krivično zasedbo ozemlja. Vojna v BiH je po škofovi izjavi "klasična agresija" srbskih sil na deželo, kjer predstavljajo Srbi le 30 odstotkov njenega prebivalstva, zasedli so pa doslej 70 odstotkov ozemlja. Hrvati in muslimani, ki jih je 70 odstotkov, se morajo pa zadovoljiti s 30 odstotki ozemlja.

Edino orožje Cerkve pri tej brutalni državljanski vojni sta molitev in klic k ravnanju po vesti. Žal ta klic buta na gluha ušesa in ne pride do trdih src. Razdejanje pa je vedno večje in število žrtev raste iz dneva v dan. Kdaj bo konec tega nesmiselnega boja, ne ve nihče...

Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovincem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.
Obrnite se na nas:
naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

V GALERIJO MLADIH v tej številki vključujemo fanta slovenske družine v Newborough, kraju gippslandskega dela Viktorije: JOHNNYJA GOLJA. Lahko mu rečemo kar Janez, saj mu slovenščina zelo dobro teče. Rojen je bil v bližnjem Yallournu, ki pa je kot naselje izginilo. Zaradi vrednosti ležišč premoga pod naseljem je vsa poslopja s cerkvijo in bolnišnico vred doletela ista usoda. Tako more danes Janez kot kraj svojega rojstva pokazati le veliko jamo. . . No, za nas je važno, da je bil rojen slovenski družini in je na to ponosen: oče Alojz je doma na Primorskem, mama Marica pa je Belokranjka (našla pa sta se pred leti preko naših Misli).

Po osnovni šoli v domačem kraju je bil Janez študent St. Paul's College-a v Traralgonu, zatem tri leta Yallourn Technical College-a, nazadnje pa obiskuje TAFE College (Monash University Gippsland). Naslednje leto bo graduiral ter prejel diplomu z naslovom: Bachelor of Applied Science (Chemistry).

Poleg dobrih spričeval na koncu šolskih let je naš Janez dobil še vrsto študijskih priznanj, ki so mu v ponos:

Pri "Science Talent Search Awards" leta 1984 in 1985 je prejel State Major Award in pa Gippsland Major Award. — Na področju matematike se je fant pomeril pri "Mathematics Awards — National": leta 1983 je dosegel "Distinction", v letih 1984 in 1985 pa "Credit". — Tudi "School Achievement Awards" niso šli mimo njega: v letu 1984 in 1985 je prejel

NAŠ DEDEK

EJ, NAŠ DEDEK

JE POZABIL,

DA NEKOČ

KOT JAZ JE BIL FANTIČ,

DA UBOGAL JE BOLJ MALO,

MALO ALI NIČ.

DA UGANJAL JE PRAV TAKE,

DA JE MAMICO JEZIL,

DA POTEM JIH OD OČETA

JE KOT JAZ DOBIL.

DA HOTEL NI JUHE JESTI,

TO JE VEČ KOT RES,

DA NI MARAL V POSTELJ ZLESTI,

KO NEBO OBJELA NOČ JE

ČEZ IN ČEZ.

ČE ZDAJ JAZ PO HIŠI

DIRJAM IN KRIČIM,

ČE RAZBIJAM, DA BEŽIJO MIŠI —

TAKRAT DEDEK KISLO SE DRŽI

IN UŠESA S PRSTI SI MAŠI.

MANKO GOLAR

Dragi Striček! Za prvikrat le toliko, da te po domače pozdravim, pa še to z atovo pomočjo. Sam si ne bi upal pisati po slovensko, ker bi napravil preveč napak. Tudi Kotiček prebiram s pomočjo ata ali mame in se tako učim slovensko. — Ivan Danko, 14 let, Bews, SA

priznanje: "Outstanding Effort and Achievement in Maths and Science". Res lepa priznanja.

S čem se pa Janez bavi v prostem času? Poleg njegove sobe je očetova garaža kar njegov dom, kjer se ukvarja z elektroniko (Repairs/Design) in kemijo (Display Shows). Njegov konjiček pa je tudi astronomija. Kadar se hoče malo pretegniti, je pa na vrsti kolesarjenje in sprehodi po avstralskem bušu. Tudi v družbi je Janez rad ter je aktiven pri farni mladini. Z mamo in atom (sestra Mira pa se je ze poročila in je ni več na domu) redno in rad prihaja k slovenski maši, ki jo imamo vsaka dva meseca v bližnjem Morwellu.

Janezu želimo še veliko uspehov v bodoče!

**RAZPORED KONZULARNIH DNI
VELEPOSLANIŠTVA REPUBLIKE SLOVENIJE
V OKTOBRU 1993:**

SYDNEY – 4.10.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu ParkRoyal Parramatta. Od tretje do šeste ure popoldne v verskem središču, Merrylands.

MELBOURNE – 5.10.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu ParkRoyal Melbourne. Od tretje do šeste ure v prostorih Slovenskega društva Melbourne, Research.

– 6.10.1993 od devete do dvanajste ure dopoldne v verskem središču v Kew (pisarna S.N.S.).

ADELAIDE – 6.10.1993 od četrte do sedme ure zvečer v verskem središču (West Hindmarsh).

– 7.10.1993 od desete do ene ure popoldne v prostorih Slovenskega kluba.

GOLD COAST, Qld. – 8.10.1993 od devete do dvanajste ure dopoldne pri Slovenski skupnosti Gold Coast; od ene do četrte ure popoldne v prostorih slovenskega društva Planinka, Cornubia.

V NOVEMBRU 1993:

SYDNEY – 1.11.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu Parkroyal, Parramatta. Od tretje do šeste ure v prostorih Slovenskega društva Sydney.

MELBOURNE – 2.11.1993 od desete do ene ure popoldne v hotelu Parkroyal Melbourne. Od tretje do šeste ure popoldne v prostorih društva Planica, Keyborough.

– 3.11.1993 od desete do druge ure popoldne v verskem središču v Kew (pisarna S.N.S.).

Veleposlaništvo je pripravilo program konzularnih dni na podlagi števila dosedaj zbranih konzularnih zahtev. V primeru potrebe bomo organizirali tudi dodatne konzularne dneve.

Da ne bo nepotrebne čakanja, naj bi bili obiski v času konzularnih dni po predhodnem dogovoru (by appointment) z veleposlaništvom.

V primeru, če gre za izjemno nujne zadeve, naj se stranke obrnejo na naše poslaništvo, kjer bomo uredili vse, kar bo potrebno za hitro rešitev primerov.

Za ljubitelje slovenske glasbe in knjige

SLO – IMPEX COMPANY

25 Reserve Rd., BEAUMARIS 3193, Victoria

Uvoz audio-video kaset in knjig

založb "Mladinska knjiga", "Obzorja Maribor"

Suha roba in razni spominki

Telefon: (03)589 6094 – Fax (03)589 6085

HELENA in IVO LEBER

**KRIŽEM
AVSTRALSKE SLOVENIJE**

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
**ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.**

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: **EMBASSY OF SLOVENIA,
P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608**

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

CANBERRA, ACT - Veleposlaništvo RS sporoča, da se bo Slovenska parlamentarna delegacija udeležila 90. konference Interparlamentarne Unije (IPU), ki bo v Canberri med 13. in 18. septembrom 1993.

Vabljeni ste
na **DEVETNAJSTI**

**MLADINSKI
KONCERT**

v priredbi slovenskih verskih središč,

ki bo letos v SYDNEYU, N. S. W.,

v slovenski cerkveni dvorani

verskega središča v Merrylandsu,

v soboto 25. septembra ob 6.30 zvečer.

**Pestri nastopi mladine
v glasbi, petju in plesu,
po koncertu pa zabava s plesom.**

Vstopnina /vključen prigrizek/ za odrasle 15,
za upokojeince in mladino pa 12 dolarjev.

Interparlamentarna Unija združuje parlamente skoraj vseh držav sveta in ima 124 držav članic. Slovensko parlamentarno delegacijo bodo sestavljali naslednji člani državnega zbora: g. Zoran Thaler, ga. Mihaela Logar, g. Lev Kreft in sekretarka delegacije Dragica Iskrenovič.

Aljaž Gosnar, odpravnik poslov

MORWELL, VIC. - Spoštovani pater, urednik Misli! Zelo me žalosti, da slišim in berem o zagrizeni razdvojenosti, ki se pojavlja med Slovenci v Avstraliji.

Nočem se spuščati v problematiko osebnosti, ideologij, v razloge za to zdrako. Živim v Gippsland-iji, to je v vzhodnem delu države Viktorije. Ni nas veliko Slovencev tukaj, ali nekaj nas je le. Večina se je naselila tu tik po zadnji vojni, takoj ko so se odprla vrata naseljevanju evropskih beguncev. Med naše vrste štejejo likovne umetnike, doktorje in pravnike, a kljub temu nismo v nobeni formalni organizaciji. Nismo še zgradili nobenega skupnega doma, nimamo ne predsednikov, ne funkcionarjev, ne koritarjev. Kadar je potrebno, da se predstavimo ali postavimo kot Slovenci, vsi oni, ki so prosti, priskočijo in sodelujejo.

Če mi starejši nismo zmožni, da delamo skupno za "Slovenstvo", kako bomo vcepili v naše mlade spoštovanje za njih poreklo, preteklost in ponos za našo kulturo? Naša enotnost je bila predpogoj naše neodvisnosti in mednarodnega priznanja naše državnosti. Taka enotnost bo zopet potrebna, če naši južni "bratje" sežejo za rešitev naših obmejnih sporov na isti način, kot v ostalih predelih bivše takojimenovane "Jugoslavije".

Ta sama enotnost je predpogoj ponosa naših mladih na svoje poreklo, na svoje prednike in njih doprinos v razvoju te celine, ki bo ostala nedvomno njih dom. Samo če ohranimo to enotnost, ne bodo oni sinovi in hčere evropskih izkoreninjenecv, kake Anglosaksonci drugega ali tretjega reda, potujčeni Evropejci, temveč sinovi in hčere novonaseljencev,

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

ki so bistveno pripomogli k ustvarjanju in razvoju te dežele v večnarodno in večkulturno skupnost - vzorec ostalemu svetu.

Vaš vdani - **Branko Lenšćak**

DOOLANDELLA, QLD. - Najprvo moram povedati, da smo tudi v Kraljičini deželi dr. Petra Venclja lepo sprejeli. Okrog štirideset rojakov se nas je zbralo v klubskih prostorih "Planinke" v Cornubiji, čeprav je bil torkov večer in drugi dan delo. V prijetnem pogovoru z visokim gostom smo se zadržali čez polnoč. Še kasneje po vrnitvi domov je omenil, da je bilo med nami v Queenslandu vse po domače in prijateljsko. Res, kakšna razlika od narodnih predstavnikov prej in zdaj. Zdaj prihajajo za vse, ne le za gotovo skupino.

Drugo pa je, da smo imeli spet smrtni primer. Med nami je umrl v nedeljo 8. avgusta v Princess Alexandra Hospitalu primorski rojak ANTON SKAPIN. Pokojnik je bil rojen 15. junija 1910 v vasi Laze. Poročil se je v Postojni 23. oktobra 1938 z Marijo Husu iz Senožeč. Vojni čas mu je prinesel nemalo skrbi, povojni pa nič manjše. Tako sta se odločila, da gresta z družino od doma. Leta 1958 so Skapinovi odšli čez mejo v Italijo in se najprej ustavili v Milanu, potem pa so morali v taborišče za begunce. Šest mesecev so bili v Benečiji blizu Vidma (Udine), nato pa v Bariju, kjer so čakali na odhod v Novo Zelandijo. Po več letih v Novi Zelandiji so se razen dveh hčerk odločili, da zamenjajo novo domovino: prišli so v Avstralijo in med nas v Queensland.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

Skapinova družina je imela sedem otrok, od katerih sta dva umrla mlada, eden pa že odrasel tu v Avstraliji pred tremi leti. En sin živi v Darwinu, dve hčerki - kot omenjeno - sta v Novi Zelandiji. Blizu staršev je ostala le starejša hčerka Julija, ki živi v Cornubiji, ne daleč od slovenskega kluba. Zato smo imeli v Cornubiji v cerkvi sv. Mateja v četrtek 12. avgusta tudi pogrebno mašo, pokopali pa smo Antona na livadnem pokopališču Beenleigh.

Poleg žene Marije in že odraslih otrok zapuščča pokojni Anton tudi osem vnukov ter enega pravnuka. Naj mu bo lahka avstralska zemlja!

Pozdravljam patra urednika in vse bralce Misli po širni Avstraliji! - **Marica Podobnik**

ALLENBY GARDENS, S.A. - Po nasvetu patra Janeza se obračam na vas, ako bi mi preko MISLI pomagali pri iskanju dolgo izgubljenega bratranca. Njegovo ime je JOŽEF PERIC - po domače so ga klicali Pepi, sin Davida na Hribu pri Vrtojbi. Ime očeta je David, matere pa Štefanija r. Ciglič, oba že pokojna, kakor je pokojni tudi njegov brat Rudolf Peric, ki je umrl v Perthu, W.A., 30. decembra lanskega leta. (Tudi Rudolf je brata Jožefa več let brezuspešno iskal.)

Jožef je bil rojen nekje med 1929-32 v Vrtojbi pri Novi Gorici. Šole je obiskoval v Ljubljani in postal električni tehnik. Bil je lep mladenič, inteligenten in predvsem tudi dobrega srca, saj je takrat še živi materi vedno pošiljal denar iz Avstralije.

V Avstralijo je prišel najbrž leta 1954 in bil najprej poslan v Novo Gvinejo. Nato je bil v Sydneyu in tam je za njim izginila vsaka sled. Slišalo pa se je, da je precej pil, da je bil v bolnišnici, morda v psihiatrični. Nekdo je celo vedel povedati, da je izgubil obe roki.

Revež se mi smili in če še živi, morda potrebuje našo pomoč. Spraševala sem že po njem razne državne ustanove, a vse zaman. Edino upanje mi je ostalo, da objavim njegovo ime v MISLIH, ki gredo med rojake po vsej Avstraliji. Morda kdo bralcev Jožefa pozna in se bo javil uredništvu s kako novico - dobro ali žalostno - o pogrešanem.

Zahvaljujem se že vnaprej za vaš trud in upam, da bom preko MISLI le zvedela za izgubljenega bratranca Jožefa.

S spoštovanjem! - **Maura Vodopivec**

Stari Arabec umira in kot zlato pravilo za zadovoljno življenje svojim sinovom da dva nauka: "Prvi nauk je: Izpolni vse, kar obljudiš! Drugi nauk pa je: Nikomur nikdar ničesar ne obljudil!"

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075)398 759

REŠITEV avgustove KRIŽANKE:

Vodoravno: 1. prosto; 6. obredi; 11. rani; 12. Rom; 14. brez; 15. ena; 16. vatel; 18. grm; 19. da; 20. petelin; 22. EE; 23. Velikovec; 25. orehi; 27. ame-be; 29. gosaki; 31. grenek; 32. čer; 33. kar; 35. cel; 36. val; 37. solim; 39. nič; 41. aj; 42. ponižen; 44. na; 45. sinoda; 46. Adidas. — Navpično: 1. predlog; 2. rana; 3. ona; 4. si; 5. orati; 6. omelo; 7. Rb; 8. Erg; 9. dere; 10. izmeček; 13. oteka; 16. velik; 17. livar; 20. pehar; 21. Nemeč; 23. vesel; 24. cenen; 26. ročaji; 28. belina; 30. ikona; 31. griža; 34. ali; 36. vas; 37. sod; 38. med; 40. čas; 42. po; 43. ni.

Rešitev so poslali: *Jože Grilj, Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Jakob Horvat, Milan Prešeren, Jože Štrif, Ida Ponikvar.* - Žreb je izbral Ivana Podlesnika.

Na sodišču. "Zakaj ste v soseda vrgli dva kamna?" — "Če hočem biti odkrit: zato, ker ga s prvim nisem zadel."

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

**7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)**

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. veliko praznoverja je v zvezi s tem dnev; 4. nasprotje od mokrote; 8. prozorna zlitina; 10. pomoč; 12. postanem utrujen, brez moči; 14. zlival sem (iz posode); 17. del obraza, 19. novc; 20. eden pravopisnih znakov; 22. oseba stare zaveze; 23. na noben način; 27. s šolo in učenjem je v zvezi, 29. slušni del televizijskega programa; 30. naznanim, zatožim; 31. resno, pametno; 32. živalski zob s posebnim imenom.

Navpično: 1. eden izmed del pri obnovi ceste; 2. stori, četudi ni gotov uspeha; 3. tujka za debelo črevo; 5. reven; 6. ukor, svaarilo; 7. v Arabiji je doma; 9. izobrazena; 11. razkošno grajena stavba; 13. spada k rastlini aloji (n.pr. cvetje); 15. del telesa; 16. doni (glas kovine); 18. ne le del, nerazbit; 20. osmi del oboda kroga; 21. občinstvo, množica, 24. težki rokodelc; 25. svetovnoznano ime v zvezi s fotografijo; 26. moško ime; 28. rojen (v angleščini).

Rešitev pošljite na uredništvo do 5. oktobra!

Med orožnimi vajami pride ženica do mostu, a stražar jo ne pusti čez, češ da je most porušen.

"Kako porušen? Saj je vendar cel, saj ga vidim", je ženica protestirala in hotela mimo straže.

"Mamka, nič ne bo! Po načrtu orožnih vaj se je večeraj zvečer bombnikom posrečilo, da so most zadeli," jo je vojak ustavil.

"Kdo pa mi lahko dovoli, da grem čez?"

"Komandant v tistile hiši."

Ženica se odpravi h komandantu.

"Čez most bi rada, pa me vojak, ne pusti čez, češ da je most porušen. Pa ni porušen!"

Komandant pa: "Mamka, prav rad bi vam pomagal, a jaz sem že dva dni mrtev!"

Prodajam takoj vseljivo nadstropno stanovanjsko hišo s sadovnjakom in primerno velikim vrtom. Je na lepem kraju v RADENCIH, SLOVENIJA. Zelo primerno za mirno poslovno ali turistično dejavnost.

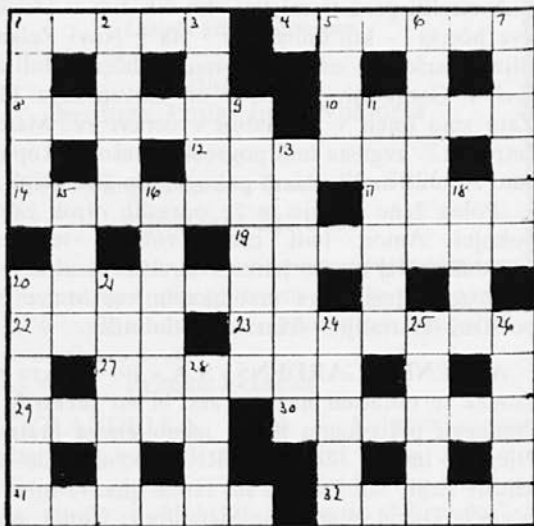
Podrobnejše informacije: K. SATLER, 35 Whitehorse Road, Blackburn, 3130, Vic.

Telefon: (3) 877 4128.

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbournu in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,**

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA

IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Enakopravni smo, vendar so med nami tudi še bolj enakopravni.
- + Domiselni vodja proglasi vsak zastoj za cilj.
- + Tragično je, kadar začne rabelj verjeti, da so njegove roke roke pravice.
- + Cilj imajo vsi, njihovi vikendi pa so različni.
- + Tujega ne dam, svojega nimam.
- + Najlažje je postati junak v preteklih vojnah.
- + Ni je bolj zveste spremljevalke od naše grde preteklosti.
- + Kadar je kdo neumen, mu ne morete dokazati niti tega.
- + Samo zgodovino lahko pišejo tudi nepismeni.
- + Ne prizadevajte si biti v večini — večina je mrtva!
- + Tisti, ki zablodi, gre najdlje.
- + Kdor ne misli, lahko posluša vsakogar.
- + Med padanjem se učimo letati.
- + S socialističnimi delovnimi navadami se ne da zgraditi kapitalizma.
- + Voda teče v grlo, naši gospodarstveniki pa priporočajo kot rešitev - grgranje.
- + Lahko je igrati z odprtimi kartami, če imaš vse adute v svojih rokah.
- + "Kako, da si kljub vsem spodrslijajem še vedno na položaju?" — "Ker je stric kljub tolikim boleznim še vedno pri življenju."
- + Tudi v politiki se prehiteva na levi strani.

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.
MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

CELJSKE MOHORJEVKE 1993 so pošle, imamo pa še **CELOVŠKE** (40 dolarjev) in **GORIŠKE** (40 dolarjev) **MOHORJEVKE**. Odlične knjige, vredne branja. Mohorjeva družba praznuje letos že 140 letnico.

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSКИH CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

PRATIKA 1993 Celjske Mohorjeve družbe je na razpolago za res skromnih pet dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijske) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

Since 1982
DONVALE TRAVEL
has been organising

GROUPS FOR SLOVENIJA

and now
SLOVENIJA TRAVEL
has joined
DONVALE TRAVEL

ENROL NOW FOR ECONOMICAL GROUP TRAVEL FOR SLOVENIA 1994

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1994

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666